

מעריב

כ"ד בשבט, תשמ"ח 12.2.1988

**רפי הרלב
ומלחמתו
בטייסים**

"הנאמסת
החדר"
שנתיים אחרי
היפעת מורק.
קשה להיות
ענייניישראלי

פיתרון מהפכני ובלעדי לביטוח המשפחה במקרי חירום רפואיים

לראשונה בישראל מציגה חברת "מגדל" את הביטוח המתקדם ביותר בעולם המעריב ביטוח חיים ללקחי חירום רפואיים לכל המשפחה. החכמה טוענת לסייע בעת מחלות קשות כגון התקפי לב ויתוח לב, שבץ מוחי, סרטן, אי ספיקת כליות כרונית, השתלת לב, כליות וכדו', או במקרים של נכות מוחלטת ותמידית, על ידי הענקת סכום כספי גבוה לטיפולם רפואיים ולהוצאות אחרות.

ביטוח ל.מחר" - התבנית היחידה ללב המשפחה חברה המציעה ביטוח חדשני זה לכל בני המשפחה - הורים וילדים (מגיל 3 עד 21).

ביטוח ל.מחר" - אין צורך לאסוף ודרימויות ביטוח. למחר" מבטיח לכל בני המשפחה ביטוח בלתי זמני ומקורות כספיים לטיפול במחלות קשות מבלי להיקוק לטעו.

ביטוח ל.מחר" - לא רק להוצאות רפואיות במקרים של מחלות קשות, נגזרות לחולה ולמשפחתו הוצאות נוספות בסדר גודל ניכר למטרות כגון: שיקום ותחזרה לתקיעה, אבן ימי עבודה עקב מחלה, שינוי אורח חיים ושינוי תפקיד, החלפת מקום מגורים ועוד. ביטוח ל.מחר" נועד לסייע לטוט המשפחה להתגבר על המצוקה הכספית הנגרמת עקב הוצאות עקשיות אלו.

ביטוח ל.מחר" - סכום הביטוח הגבוה ביותר מסיכה זו מאפשרת חברת "מגדל" ביטוח ל.מחר" עד לסכום של 120,000 ש"ח וחוא משולם מיד עם התגלות המחלה.

ביטוח ל.מחר" - בתעריף נמוך תעריף הביטוח נמוך יחסית למקובל, וחוא כולל תעריף שול לשנים ומחיר נמוך במיוחד לילדים (נילא כ 21).

ביטוח ל.מחר" - הנחה למי שאינם מעשנים מי שאינו מעשן חשוף פחות למחלות קשות ומשולם פרמיה נמוכה יותר ממי שמעשן.

ביטוח ל.מחר" - אין הכרח בביטוח חיים משולב. חברת "מגדל" היא החברה היחידה המאפשרת לך להצטרף לתכנית גם אם אין לך ביטוח חיים. אינך צריך לרכוש ביטוח חיים נוסף במסגרת זו.

ביטוח ל.מחר" - כי העיקר הבריאות. היום רובנו מקפידים על שמירת משקל, תזונה בריאה ופעילות גופנית במטרה להיות באיכות חיים טובה. ביטוח ל.מחר" הוא הביטוח המשלם את איכות חיך ומקנה לך ולמשפחתך שקט נפשי וביטחון לכלי למקרה פגע בחקדם לסוכן הביטוח של: התנאים המהירים הם התנאים הטובים ביותר.

דבר אחד בטוח
מגדל
חברה לביטוח בעים

לגוף בריא אני חתום על פעילות גופנית.
לראש שקט אני חתום על מ.ח.ר.

מגדל

המחלקה לביטוח

מגדל ביטוח

שמפו ליידי ם מזמין אותך
"לנקות את הראש" בלונדון.

20
טיסות ללונדון,
500 סווצ'רים,
500 שמפו ליידי ם
10,000 סבונים ליידי ם
זוכים מייד ללא הגרלה.

קני שמפו ליידי ם, והעניקי לשערך את התכונות הנפלאות
של צמח האלו-וורה ולעצמך מתנה משגעת.
בעת הקניה תקבלי כרטיס "חש גרד", שבתוכו תוכלי לנלות
אחד מהפרסים הבאים:
20 טיסות ללונדון,
500 סווצ'רים ליידי ם,
500 שמפו ליידי ם,
10,000 סבונים ליידי ם.

על כל קניית בקבוק שמפו תקבלי כרטיס, ככל שתקני יותר
תוכלי לזכות בעוד פרסים וכמו כן, למק את שיערך בריח נודר,
רכות וברק נפלא.

ואל תשכחי, עם 20 טיסות ללונדון, תסיכוי שלך גדול
שמפו ליידי ם מבייל במוטו מעצב שיער (קונדישיונר)
לבחירתך שמפו ליידי ם לשיער רגיל, לשיער שמן ולשיער יבש.

LADY D

...עם כל יתרונות האלו-וורה.

שיווק והפצה - "נקודת" ב"מ.

החשבות נותן במבצע אסור על עבדי חסות "נקודת" ב"מ, חברת "האודס סיכמ"י" מ"מ וטובי פרסום ישראלי.

פנטזיה

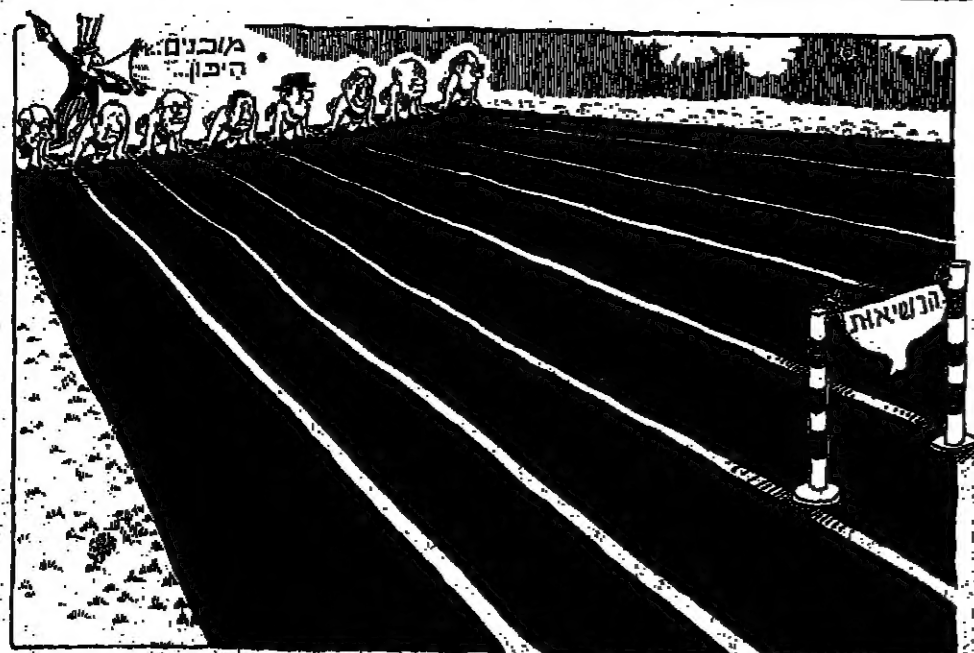
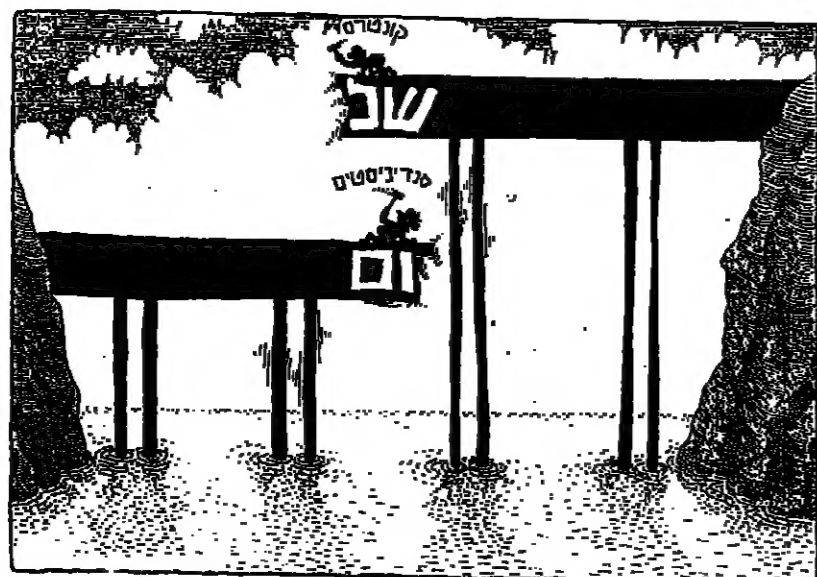
להתענג על היין

קדור הראל

"אנחנו מאוחדים ב-1000 אחוז, אך מי?"

סופשבוע

12.2.1988
 1000 אחוז, אך מי?
 This Magazine is a Supplement
 Meariv International Edition

1	הדא: מפקד חזית ירושלים ייל מילמל
11	רש הרלב ומלחמתו בטייסים סימ קרסן
15	קשה להיות עובדי ישראל אבי מרגלית
21	המנון חדל יענקל גמל
22	הנאמנות מהדרום: שתיים אחרי. עמל לב
27	טול "מפשטע", כלניות ורקפות נלי פרידלנד
30	אין היחפנים עלו על סעסע מנחם חלבי
37	שם פרטי, פרופ' ירימור יונל נחל כרמל
38	חשבה מיז יענקל בן-דוד
40	מצא לחם מן הובל אביה מל
41	לגבול בחוץ מנחם חלבי
42	הים ואהבה נחל בן-דוד
43	החוקים נחל בן-דוד
44	מחשבות ינא לב
45	שירים מנחם חלבי
46	מתיב לפי 35 שנה מנחם חלבי
47	מתיב לילדים מנחם חלבי
48	הקדמה ופירוש "אל על" מנחם חלבי
49	מנחם חלבי
50	מנחם חלבי
51	מנחם חלבי
52	מנחם חלבי
53	מנחם חלבי
54	מנחם חלבי
55	מנחם חלבי
56	מנחם חלבי
57	מנחם חלבי
58	מנחם חלבי
59	מנחם חלבי
60	מנחם חלבי
61	מנחם חלבי
62	מנחם חלבי
63	מנחם חלבי
64	מנחם חלבי
65	מנחם חלבי
66	מנחם חלבי
67	מנחם חלבי
68	מנחם חלבי
69	מנחם חלבי
70	מנחם חלבי
71	מנחם חלבי
72	מנחם חלבי
73	מנחם חלבי
74	מנחם חלבי
75	מנחם חלבי
76	מנחם חלבי
77	מנחם חלבי
78	מנחם חלבי
79	מנחם חלבי
80	מנחם חלבי
81	מנחם חלבי
82	מנחם חלבי
83	מנחם חלבי
84	מנחם חלבי
85	מנחם חלבי
86	מנחם חלבי
87	מנחם חלבי
88	מנחם חלבי
89	מנחם חלבי
90	מנחם חלבי
91	מנחם חלבי
92	מנחם חלבי
93	מנחם חלבי
94	מנחם חלבי
95	מנחם חלבי
96	מנחם חלבי
97	מנחם חלבי
98	מנחם חלבי
99	מנחם חלבי
100	מנחם חלבי

שוקולדים קטנים-לאפיה גדולה

אופנהיימר שוקולד-צ'יפס

מחיום חוסימי לאפיה
 אומנהיימר שוקולד צ'יפס
 ותראי איך חומבת
 כל עוגיה ועוגה לעוגך.
 חג 30 פנסים
 חובה לכל אופה
 טיטה לפריז
 סוף שבוע זוגי
 במלון מוריה באילת
 כולל טיסה באמצעות ארקיע
 מכשירי חשמל מבית רסמן
 מאות חבילות שי של אומנהיימר
 חוברת מתכונים לכל משתתפת
 פרטים על תאריחות
 והשתתפות אסור על עבדי "אומנהיימר"
 ופרסום מי-טל.

אופנהיימר מסורת מתוקה

כחלון סלמון

יהודאי. מפקד חזית ירושלים

נאח על כרמל

הכידה מתחממת. בעיד שהיתה בחורשים האחרונים במה לאבקים בין המשטרה לחרדים, נכחחות חזיתות חדשות. גאות שוטרים ניצבים עתה בירושלים ושכונותיה גם מול חבגים ערבים. המדיניות - מוכתבת מלאעלה. ההחלטות לגבי הביצוע בשטח - חייבות להתקבל לפי המצב, לעתים בשניות. מי שמקבל אותן, מפקד המרחב חגיץ יוסף יהודאי, כבר מקצוען בכל הנוגע לשימוש בגז מדמיע. אכילו פיתח נגדו חיסון מסוים. אבל הוא ואנשיו אינם מחוסנים מכני העבודה השוחקת, הבלתי-מסתיימת, מכני המחנה הגובר. האנשים ששומרים על ירושלים. תמונת מצב.

ש בת אחת, לפני כודש, נוכחים במשטרת ירושלים באופן מיוחד. זה דתי חיל בבוסי. מאות שוטרים נשלחו למרחק ירושלים לספל בערבים ודק אבנים. קדם היתה קבוצת פקודות למפקדים, נתקבלו ההנחיות, דובר על מידת הכוח שמותר להפעיל. באחרים עברה כל הכבודה לרוחב בראילן שבטי המעריבה לפור הפגנה גדולה של חרדים. שוב נזן מפקד המרחב, חגיץ יוסף יהודאי, והחיות ברורות לשיטוריו כיצד יש לספל בהפגנה הנכונה. איך שיה נגמר, בשעות אחריצהוים המאחרות, יצאה השיירה לספל בעוד הפגנה גדולה של "שלום עכשיו".

את הנו המדע העכירי ממקום למקום, אם כי יש להניח שהמינון היה שונה. אחרי הכל, הן הערבים במחוזות ירושלים והן החרדים מהפגנת הצהריים כבר חספו גז מרמיע, ויותר מפעם אחת. ולכן, כדי שהעסק יעבור, צריך לשחרר את הרבי החונק והצורב הזה במינון גבוה יותר. החבירה של "שלום עכשיו" ישבו בשקט, פחות או יותר, מאז מלחמת לבנון. עליהם אולי אפשר יהיה לחסוך קצת מהגועל-נפש ההוא. את ה"תורה" הון, אנב, אני לומדת מאחד הקצינים של משטרת ירושלים, שמסביר מדוע המשטרה יעילה יותר בפירור הפגנות מאשר צה"ל. יש כמובן עוד סיבות, שכולן אין כדי להפתיע. אחרי הכל, תפקידה של המשטרה לפור הפגנות, ותפקידו של צה"ל לצאת למלחמות. לא לספל בילדים ונשים פורעים-סדר. גם במשטרה מרבדים הרבה על האנומליה שבהעסקת חיילים בתפקידים שנועדו לשרטרים.

ואין שמץ של צניעות בהוראות במרטי-הפרטים של מינוני הגז המרמיע, גם אם זה לכאורה עלול להיראות כך. מהשיקולים הללו מורכב עולטס של מי שמבצעים בשטח מדיניות. שאותה מבחיבה המדיניות הפוליטית. ביקשנו מדובר המשטרה אישור לראיין את חגיץ יוסף יהודאי. התשובה היתה שלילית, למרות ששיתף עימו, כפי שלמתי מרבדי רבים שעברו ועובדים איתו, היתה מביאה הרבה כבוד למשטרה.

יש סיכוי טוב, אומרים בכידים במשטרה, שיהודאי יהיה בעוד כמה שנים מפקד. יש כלכיו הערכה עצומה במערכת. מצד שני יש כנראה גם מי שחושבים - מוכשר-מוכשר, אבל לא צריך לבנות אותו יותר מדי.

חגיץ יהודאי - 40, מקסרת נצחית, בוגר האוניברסיטה במדעי הטבע, חיסים בינלאומיים והפגנה היפנית, של לימודי מורח אסיה, תואר מאסטר במינהל ציבורי - הוא מי שצריך, כמעט בכל שעה משעות היממה, לקבל הברעות כבדות-משקל כמו האם לפור את ההתפרצות הון הון בבית איה כוח להפעיל מתי בדיק להכניס את האנשים האם להוציק תגבורת של משמרי-הגבול איך לפצל את הכוחות המצומצמים העומדים לרשותו לכמה מוקדים של התפרעויות: את מי לשלוח לאן? באיזה שלב להכניס לעניין את הנו המרמיע, אם בכלל? אם כן - באיזה מינון ולכמה זמן? האם לעצור או לא לעצור מתפרעים? הרבה מעט ואם ייעצרו הרבה אנשים, האם יש די חוקים לכולם? ואולי בכלל כדאי לצלם את האירועים בוידאו ולכנע את התקצרים מאוחר יותר, בזמן שנות למשטרה.

לפעמים את כל ההברעות הללו - כמו רבות אחרות שאי אפשר לבנות עליהן - הוא צריך לקבל מרמיק זמן של כל חצי שעה ואפילו כל עשר דקות. כך זה נמשך כבר ימים רבים, ולא רואים את הסוף, והאנשים כבר מתאשים. יהודאי עצמו, אפילו את המכתבים מכתב, בת 16, שקיבלה מילנה המטה ללמוד בשתי השנים האחרונות של לימודי התיכון שלה בבית-ספר בינלאומי יוקרתי בקנדה, אין לו זמן לקרוא. ומה שהכי קשה למפקד, בתפקיד הזה, ממקי מרחב ירושלים, זה שלאף אחד לא ברור בדיוק מה רוצים ממנו. יותר גבוה, לא כלכך ברור מה רוצים מן המשטרה בכלל. עוד יותר גבוה - לא ברור לאן רוצים שכל זה יוביל.

קצינים בכירים במרחב מסמרים על תהליכי קבלת ההחלטות השבועיים בקשר לתפילות יום השישי של המוסלמים על זה הבית. וזה הולך בערך כך, מעין-מסר-שחור על עצמו מדי שבוע, פחות או יותר אלפי מתפללים מוסלמים עולים לרגל לתפילה שבדרך-כלל מסתיימת בהפרעות-סדר: חמורות, והורשות הערבות מאסיבית של המשטרה. מאוחר שאין מדיניות ברורה בכל הנוגע למה שרוצים (חמשך בעמוד הבא)

סופסבוע 7

לפני יוסף יהודאי (למעלה) ושוטרים בפאזורה השקפה ברורה לזכי היות סדר לא לתת למפריצי

מלחמת ירושלים

BRITISH AIRWAYS
The world's favourite airline

המנוח הערבי (ימין) והנעם התרדס. רק השוטרים שעדינים למר אחר ושיאנים אחר ושיאנים

רוגזם לפי מספר ועל התרגום מנישה יומם
יורג אורג, בין הנ"ל יומם ומספר קצונים
ידיים מספר, לכן קצונה קצונים ים נכונים
ימים משקשים נכונים, התרגום באורח מאוד
ימים, הנכונים מהקצונים לתת עולם שום
ידיהם את העצמים התקנים במות עולם ללא
יקובח העשרה, ומספר תבול, יודא יוםם
ימים התרגום יונים בשאלה אורח יוםם יוםם
ימים ותלות התקנים בין הנכאל נכונים הן
ימים מספרם סתכל כל הטרות, מסר, ידועים
ימים ונכונות המספרם כמו, יוםם, אורח
ימים, הנכאל אין נכנס למספרם חלל, יוםם יוםם
ימים יוםם מספרם, לכן, מספרם התרגום
ימים היום מספרם כל מנות עולם רות

הוא שאמרנו. מההכרעות
היומיומיות הקשות הללו מורכב
עולמם של מצעץ המדיניות בשטח.
הם קשה, לו שותק, אבל לא תושע
עם אדם מבלבל, ודאי לא יספק
ביום חמשי' אחר-צהריים.
אז מומן לא השול הכביר של
המרחב לתירדור בכל הנוגע
למדיניות שתיקע בשבת הבאה.
תירדור זה נעשה לאחר שהוא
מספק כבר תירדור עליוני מספק
שמי, מספק המחזק הדרומי וחמים
ומסופר, או שירותי עליוני-
מסופר, ור קאס. בדרכלל אין
מקבלים את ההנחות של
ומתייצעם איד לבצע אותן על
השם כחור. אחריהם, בשבת,
שמים שלום חטוף לאשה ולילדים
בהתייב בבורק וחוררים
העבר האמאחרות. כי לבנו
שוקר ורודשים. כי ככה
ומתפרסות על הערבים, היה סיפור
לשבת.

יחודאי הוא איש שטח, מסוג המפקדים שתחת
יהיה, וקרה, יש לו השקפה כזוהי הדרך שמגיע לגבי
סדר: חייבים לטפל בכל מיד תחילתו, תגיש
והוא לא לתת למפקדיהם להוביל את
הדעות. כי זה היה עם הדרים, כי זה עם הערכים
עצמיתם עקביות בכירים ובזמן תדירותם
כל המהיר, לא תרשה, לא נשמע אומר, יש
החלוצים והמנהיגים שלה. מהן מסוכנות,
תמיד צריך לשקול לאיזה תרשה ירו
מדת ומעטפת לראוי.

מדת שכל לתקשרת רבה. יורא מין
בדיק עם פקמלות מכת בלתיזיה. בעיט
מלתיזיה זרה. קצינים לפרט מכת מרבה
בשיח עם בלתיזין. מכת הלכדי - א
לל אפש - א
מכת אמשר להם. א
מכת קשה למי הללים. ומכתים לא מליכ
מכת אה. א
מכת בעצרים רבים יטועט קשול
מכת מטרם בהעשלת אבילות. מכת
מכת משובר בתיגים. שער כמה שידול לא
מכת מאד.

۱۱۰

★ SALE ★

בו זמנית בבלומינגדייל ארה"ב ודים ישראל

- מוט תלוי משופר
- סירה לאחסון ממסך
- ציד מתכת למחיצה נושלת
- חיצורה פנימית
- סלים נשלפים לאחסון
- מגש נשלף לאחסון חולצות
- מסילות מוסלופיות נעילות
- מגש לנעלים
- מגירות פנימיות

אחרימון בקורן אלון או
חום, 4 דלתות 2.42
מלל-מא אחסון חורף, מדף
נלקח סיור תאורת פנים 3-
האם, מדף לנעלים, מוט
תלה מוטבול, מדף נלקח,
מחיר 2,377 ש"ח מחיר
1,499 SALE ש"ח.

קנה ארון גאון וקבל
878 ש"ח
ה נ ה

492 ש"ח תחת
26% תחת
688 ש"ח תחת

ארון לנעורים חום בלונדון, אלון אחסון, 4 דלתות
1.56 2.42 מחיר 1,499 SALE ש"ח מחיר 999 ש"ח
חורף, 4 דלתות 2.42 מחיר 1,499 SALE ש"ח מחיר 999 ש"ח

RIM

תעלובת והדחף הגדולה בישראל

רעיונות חדשים ב"דים"

יהודאי. מפקד חזית ירושלים

(המשך מעמוד 6)

המפקד המצטיין במסורת, בגללה כל הזמן יש עשן בעיניו.
משטרת מרחב ירושלים ממוקמת בעיקר במגשר הירוסים - שם שבאוני ישראליים שאינם מכירים את הבריה נשמע כמעט כמו מגרל אייפל במאוס או פסל החירות בניו-יורק. משהו ששומעים עליו בלי הרף, ומסקרן לראות פעם איך הוא גורא במציאות. אלא שהמחזה שמתגלה למבקר במגשר הירוסים לראשונה ישיבה ממנו מיד כל אסוציאציה של מעבר לים. ביום חורף גשום וקר עומדות שם עשרות נשים ערביות, צעירות, מבוזרות, וקנות, ממתינות שעות בתקווה שיתנו להן לבקר את הנו/הכעל/הגבר. קבוצות יסובנות הן מתגוררות בנשם סוחר ומקראיעצמות, אי אחרימון אינה מצויה במסורת, שלא לדבר על מעיל חם, שלא לדבר על איזה גג שיתן ממנו מן הגשם. שקטות מאור, רציניות מאור, עמוקות סלים כבדים.

"מתרגלים למחזה הזה", אומר אחד השוטרים. "אבל אל תחשבי שלנו זה קל. בטח שלא היה קל בהתחלה". וזה נכון. שהעמידה הקדחת שלהם בנשם הירושלמי הורקטי היא רק חלק מהסיפור, שהחלל - במקרים רבים - כאוסר הנברים שון באו לבקר איימו על חי השוטרים. למרות הכל היו מחזה קשה, לא נתון מנוח. תמונות ורדמות. ראינו שם נשים שניצבו באותו מקום במשך שעות רבות, מחזקות מדי פעם את הקשר במטפות שעל הראש, בגמדות יותר ויותר אחת אל השנייה.

כול בית המצור, בקומה השנייה של מבנה ישן ואפור, נמצא חדר המפקד. חדרה גבוהה, חלונות גדולים, כמה עציצים, שולחן ישיבות, שלושה ארבעה טלפונים. שכל הזמן מטטרים פלוס מכשיר קשר רעשני שמומנו טורני. תגור גז מפין חום בעים, אבל על מוטן אין מת לרבר. אם יהודאי לא נשטת, הוא כאן. לפעמים יושב בחדר הזה 15 שעות רצופות, עובד על דרכות, מקבל מראש ענף הקדחת שלו קרימות של חומר לעיון, מרבה רבה בקשר.

ורח חיי - לפחות בשעות העבודה שון מרבית שעות יומי - סגפני. הוא אבל פעם אחת ביום, בערב, בדרך-כלל "עם אנשים שלי", כפי שהוא מכנה את הבורות הקצינים המפקה אותו, ועליה באותה. במשך היום הוא שואה הרבה קפה, דוחה הרבה סבך למקטרת. לפעמים בשעות שרב מאוחרות מאוד, מתאספים במשדור כמה קצינים ומנתחים את אירועי היום. מי שמשתתף בפגישות הללו מספר על הווי מיוחד שהתפתח בן מרחשים הקשים והמורשים מאז קיץ '87. יושבים קצת, מרברים, צוחקים הרבה - סוג של הומור מקצועי" שלאוני. אנשים מבואך נשמע לפעמים מרקאסי ומריר, מתפרקים מהמח והקשה שנותן את אותמת בכל אחי ואחיו מהמפקדים, בכירים כוונתם, כמו גם על כל השוטרים כולם.

קצי' בכיר במטה הארצי כינה את החבורה חור - יהודאי וקצינו הבכירים - מקצוענים. בפניור הנגנות, כמובן. "צריך לראות אותם. בעוללה. זה מדהים. השיפשוף שלהם בעסק הזה כל כך רב שהם נבי לא צריכים לדבר אחד עם השני. מסתק ניר ראש, מסיקה תנועה קבנה ביר, וכל אחד מכן מה צריך לעשות. חורשים אורכים הם למרו את העניין בסיודיות בהנגנות והרדים עכשי הם מתרגמים את כל האימון הזה לסימול, בערבוי מורה ירושלים. הרבה מאוד שגיאות קשה הצבא בפניור מהמוח בגרית וקעה נחלבו במוח-ירושלים מראש. בכל השביעות האורכים של ממשלות בלתי-יפוסקות לא היה כאן אפילו הרג אחד, גם השינוי שהם משתמשים בן מיוזות. הרבה מאוד עבודה עם וירא, למשל.

תחריצ'ן יוסף יהודאי גולד בעיר טאטמר שבסוניה. לפשטות היות מאור. למד ב"חור", שתייכו בבית-ספר יסורי-גילי. כשהיה בן 16 כבר שיחק את לימודי בבית-הספר התיכון, במהלכם הצטרף כמו שאר התלמידים לתנועה הערץ הקומוניסטית.

10 מלחמות

ואילו בביר אורי זמן מה לסין ירד השכבה. יום אחד נתקבלה הורעה על מסדר מיוחד של כל הכורים בהשתתפות מוכיר התנועה. כל תלמידי התיכון הגיעו למסדר עם העניבות האדומות וסמלי התנועה, גרנשים לקראת הפגישה עם המוכיר. אלא שאו קרא מנהל בית-הספר לכל התלמידים והורדים, ביקש מהם לעצור קרימה והוריד כי מאחר שמשפחותיהם של הילדים הללו "הוכיחו במעשהו שון אינו מסכימות עם השיטה הסוציאליסטית", הוא מרחיק אותם מן התנועה. לעיני כל שאר התלמידים ניגש המנהל הסיר את העניבות האדומות ואת סיכות התנועה מחולצות התלמידים והורדים. ירדיו יורדים לספר שאת העלבון הגורא הוא יהודאי לא ישיח כל חייו.

תלמידי יהודאי (ממין) והמכיל הרואה, יור שגור המפתח בירושלים באוור מלא גו מדמי. יהודאי כבר התחיל לעצום יצחק אלהרר.

למחרת אותו מסדר מכאב קרא המנהל לילדים התיורים שגורשו. מהתנועה הוציע להם לתבוע משרדים לחות על רכושם לשבת והולקטיב. אכיו של יהודאי, שהיה עשיר ובעל נבטים רבים, הבין שאין ברירה. והכסים לחתום על מסמכי ויתור - כולל ויתור על הבית הגדול בן עשרות חדרים ששימש למגורי המשפחה. לאחר שהאב חתם על המסמכים קיבלו משפחת יהודאי ויתור לבאת מרומניה. זה היה ב-1961, ויוסף היה בן 16, כגר אחרי התיכון, בכיסו תעודת בגרות מלאה.

כשהגיע יוסף ואכיו למשרדי המוח לקבל את אשר הציבה הויתור, נעצו על-ידי המשטרה. האב הואשם שהביא כספים לחיל. הם שחררו רק אחרי שבעים של הקדחת בלתי-יפוסקות. את רומניה עזב יוסף כשהוא למש שש וולצות - אחת על השנייה - וכמספר הוא וזוגת מכניסים. אסור היה להם לקחת איתם שום מיטען - רק מה שלבשו לנסע. המשפחה גדה ליהנה ומשם למחנה עולים בונציה. האם רצתה להגר לארה"ב, אך האב קיבל את עצת בנו הבכור יוסף ארי-ישראל.

באוקטובר 1961 התיישבו בני משפחת יהודאי במושב עמיש שלי. מתחזקה את הסירה הענקית

שאלה: כמה זמן יוכלו השוטרים להחזיק מעמד בסדר-חיים משורף כזה. עבודה של 14 ש"ח שעות ביממה.

שקחה להם ביומניה החליפה וירת שיכון קטנטנה וזה הרגלו לחשב כל גרוש איכשהו גמרים את החורש יוסף הצטרף לאולפן ללימודי עברית בגרינת, אחריכיו הלך לתיכון במתחזקות, כשומע חוששי. הוא קיווה שההתחשפות בחבית ילדים ישראליים תיצור את תשורת חסיכות שכל כך חושקת לה. כשהיה בן 17 חצי שיבץ את אחי לחתום על הסכמות להשגת ויסו לנחל בנצרים נחל במניין יול מדימנה

מלחמת ירושלים

רפי הרלב לחמתו בטייסים

הוא חוזר לאל-על - או "חברה ריקונה, מסואבת" - אחרי השביתה הגדולה ומצא אותה במצב של פירוק ומני שנמשך עד היום. רפי הרלב - מנכ"ל, עו"ד עמרם בלום - מפרק: מי אחת, רפי הרלב? הטייסים יאמרו: "רפי רעילב". כך הם קראו לו עוד בחיל-האוויר. אחרים אומרים: אמיץ, מוכשר, ישר, צנוע, מחליט מדר ונכון. הטייסים יודעים עליו הכל. הוא יודע הכל עליהם. אולי כאן הבעיה. טייסים ביחד זה כמו דוגמניות בחור. ומי מכיר דוגמניות שחיות ביניהן בשלום? מאת סימה קרמון

מרומי תא הטייס של מטוס קרב העולם נראה אחרת. רפי הרלב יודע את זה. הטייסים שלו בחיל-האוויר הם עדיין, הדבר השגשג ביומיו. הוא היה תור על כל רגע, "אתה נמצא שם בין אנשים מסורים, הכי טובים שיש", אמר פעם. אבל הוא גם למד על כשרו שחלף אישה אתה שם את האנשים הטובים והמסורים האלה. זה נראה אחרת לגמרי אם אתה שם אותם ב"קופסית" של מטוס אל-על, למשל. ומי כמו רפי הרלב, מנכ"ל חברת אל-על, יודע גם את זה.

"החיסים בין טייסי אל-על" לבין המנכ"ל הם נושא טוב למחקר פסיכולוגי, אומרים אנשים העוקבים אחרי ההתפתחויות בחברה. הם מסכימים שהכל, בעצם, התחיל לפני הרבה שנים, בחיל-האוויר, כשהרלב הצטרף אל הטייסים, כשכלל ביקר את כלם ב"לוח התפלות" וב"לוח גיחות" מבצעים" זו בתקופה של קרבות אוויר - שם יודעים בדיוק כמה כל אחד שווה ואז, זה הרבה מה שקבע.

"אייאפר" להעולם מזה, מסכים הקברניט בצלאל (גוליק) עופר, יו"ר צניגות צוותי האוויר. "אנחנו לא מוכנות. אנחנו עובדים על קטת ויכוח, למשל, הרלב עשה בחיל-האוויר רק טובות. גם

הוא איש. אבל קטת הוכרזו תפלות במהלך שנותיו גם ויכוחות לא בליכר טובים. "כל מיני דברים שהתגבשו בחיל-האוויר", כמו זה שהרלב היה תורן הטייס והחיד במסעוריה של החיל שחשבו לו את היותו מצוינות, ועוד סיפורים אחרים על חוסר נאמנות של המצבים שונים, שבמשפחת חיל-האוויר נקבעו קבעם.

זו כלה שמענים שהמאבק בין הרלב לעופר לא נגמרה. למאבק איש בין שניים שלא יכולים לעצור, ושראש הוועד המשותף, בצלאל עופר, נדר למאבק הזה את כל העובדים. "הם היו בעצמם הטייסים בצבא, הנשים חברות, הילדים היו שם שחשבו זה כצוותא על המרפסת. אבל הן שם מניעות למשאומן, הם פשוט לא יכולים להפסיק".

שם מניעות, "זה לא נכון. במישור היחסים יש, אין לי שום דבר נגדו. נכון שאישיותו של רפי הרלב ממוחזקת של חילדות של עופר, ושהם לא נאמנים שגנו, כן, הם אפילו נפגשים על כוס אף הוכחות הפך הדתה שטויות. בכלל לא ידעו שרפי הרלב הוא "שלי" - ובנשימה אחת מוסיף שיש להם משהו שרלב הבחית נחיתת-החרום

כמה שנים קודם-לכן, לאחר שהתנגש במטוס אחר. להאריך שקטת הוכרזו מועלת כמו שעון שוויצרי. זה בדיוק העניין, אמר לי מישוה. "הטייסים יודעים עליו הכל והוא יודע הכל עליהם. הוא עצמו אמר פעם: אני יודע על כל כדורנה מה העכבי שלו. מה הוא עשה טוב ומה הוא לא עשה טוב. אבל הוא שוכח שגם הם יודעים עליו הכל". טייסים ביחד זה כמו דוגמניות בחור, מסביר לי מישוה שעבר בחברה שנים רבות, "את מכירה דוגמניות שחיות ביניהן בשלום?"

רפי הרלב, 54, בנו של רב הרלב - מראשוני בית-ר, ותיק אצ"ל ומפיל הסדרות העובדים הלאומית - הקדיש 25 שנים מחייו לחיל האוויר. לאחר שסיים את לימודיו בתיכון עירוני א', התגייס לקורס טיס ובמבצע סיני היה טייס צעיר. כגיל 25 כבר פיקד על טייסת קרב, ולאחר לימודים בבית-הספר לפיקוד ומטה של חיל, התמנה לקצין המבצעים של חיל-האוויר בדרגת מנ"ל. בתפקיד זה היה שותף לתכנון מוקדמת המבצע של מלחמת ששת-הימים. ב-1969 יצא לארה"ב ללימודי מינהל עסקים באוניברסיטת ג'ורג' ושינגטון. כשחזר, התמנה למפקד כטיס.

קצין בכיר בחיל האוויר: "הוא אדם שמחליט

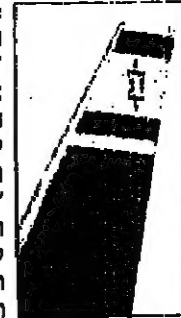
רפי הרלב (למעלה) והקברניט בצלאל עופר. יו"ר צניגות צוותי האוויר (שמאל). הוא זוכה אותו עוד מהחיל. הציילומים נכתבו: שמואל רחמי, דאובן קסטרו

מכיר בחיל האוויר: "רפי הרלב הוא איש שמוחה את העיקר. נחוש בדעתו. נוקשה וקשה עם אחרים, אבל שם את טובת הכלל מעל הכל. עוד בחיל-האוויר לא אהבו אותו כי הוא מתבטא בצורה קיצונית. חוש החומור שלו לא מובן. אנשים נעלבים ממנו".

פאזיטיון

המשך מהעמוד הקודם

בשיחה טלפונית, ובעצם כזה גם גומר. לא, הוא לא מוכן להוסיף דבר, אומר ומורק בנימוס. במלחמת יום הכיפורים היה הרלב ראש מחלקת המודיעין של חיל האוויר. בחיל מספרים שחלק נכבד מהקונספציה של צה"ל עליה קיסרנה ועדת אגרנס, נבע מהמודיעין של חיל האוויר. הרלב סבר שהיחיד עדי לא יצאו למחלקה על ישראל כל עוד לא היו להם מטוסים ארוכיוטות. מכיון שלא היו להם מטוסים כאלה, הניח שלא תפרד מלחמה.

בני פלד, ממפקד חיל-האוויר בזמן המלחמה, מאשר את העונה. את הערכה הזו קנה ממנו ראש אמ"ן, אבל את ההחלטות המבצעיות קיבלתי בעצמי. לדבריו, חיפשי הרלב במלחמה באופן יוצא מן הכלל, ככלל, "הוא היה חייל למופת. ישר, שטחני, תקיף. לא בדיוק מאלה שמסתובבים בקוקטיילים ומחייכים, נכון, יש בו איוה רשעות מסוימת, אבל זה רק לצורך מילוי תפקידו ולא באופי שלו. אבל כשפילד נכנס, הוא בחר בדור עברי. 'הוא לי שני מעמרים מתאימים', הוא מסביר, 'הרלב ועברי. חשבתו שאחר משועבד מכונן, וקוק חיל-האוויר לניצח ומנוחה. ליד רבה לרפי ישר קשה'.

הוא הצליח להוסיף את אל"על להתקשרות, אמר עתונאי. אבל לפני שטרם השנה את האון החברה במסגרת עיתונאים מתוכננת, וימן הרלב ללשכתו ארבעה כתבים ומסר להם את המידע באופן אישי. זה גרם, כמובן, לתגובות נועזות של האחרים. "הוא הוסיף אליו את העיתונאים שהתקשרו אותו הכי הרבה, אמר לי אחד הכתבים. 'זה הוא המידע בעד של החוק, בעד של הכוח, הוא שואג וקפצנים' ואנשים חלשים. למבנה זה סרב הרלב בתוקף להתייחס, גם ודברו סרב לשחק פעולה. בנובמבר 1979, כשהתמנה אגרום 'בומה' שבים לידר מועצת המנהלים במקום מרדכי כרמי, רצה למנות את יצחק שגור, עובר וחקי בחברה לסגנון למטה, ולהוסיף את הרלב למגבל כפועל. הרלב אמר לשבים: 'אני שגור - אני שגור'. שבים ענה 'לי לא מציינים תנאים' והרלב עזב את אל"על. את הענייה שלו הוא ראה כהצלחה. וימן רב לאחר מכן אמר בראיון: 'את ידעת איזה כף זה? לשלוח קיבניטט מישור מעליו, שטחם לשבור אותו'.

בשנת 1979, כשהתמנה אגרום 'בומה' שבים לידר מועצת המנהלים במקום מרדכי כרמי, רצה למנות את יצחק שגור, עובר וחקי בחברה לסגנון למטה, ולהוסיף את הרלב למגבל כפועל. הרלב אמר לשבים: 'אני שגור - אני שגור'. שבים ענה 'לי לא מציינים תנאים' והרלב עזב את אל"על. את הענייה שלו הוא ראה כהצלחה. וימן רב לאחר מכן אמר בראיון: 'את ידעת איזה כף זה? לשלוח קיבניטט מישור מעליו, שטחם לשבור אותו'.

בשנת 1979, כשהתמנה אגרום 'בומה' שבים לידר מועצת המנהלים במקום מרדכי כרמי, רצה למנות את יצחק שגור, עובר וחקי בחברה לסגנון למטה, ולהוסיף את הרלב למגבל כפועל. הרלב אמר לשבים: 'אני שגור - אני שגור'. שבים ענה 'לי לא מציינים תנאים' והרלב עזב את אל"על. את הענייה שלו הוא ראה כהצלחה. וימן רב לאחר מכן אמר בראיון: 'את ידעת איזה כף זה? לשלוח קיבניטט מישור מעליו, שטחם לשבור אותו'.

בשנת 1979, כשהתמנה אגרום 'בומה' שבים לידר מועצת המנהלים במקום מרדכי כרמי, רצה למנות את יצחק שגור, עובר וחקי בחברה לסגנון למטה, ולהוסיף את הרלב למגבל כפועל. הרלב אמר לשבים: 'אני שגור - אני שגור'. שבים ענה 'לי לא מציינים תנאים' והרלב עזב את אל"על. את הענייה שלו הוא ראה כהצלחה. וימן רב לאחר מכן אמר בראיון: 'את ידעת איזה כף זה? לשלוח קיבניטט מישור מעליו, שטחם לשבור אותו'.

בפגישה עם הרלב, נתן פלד, הבין את התנגדותו להרלב. הם טענו שהרלב כבר שימש מגבל כפועל ונכשל בתחום יחסי אנוש.

אחרי השביתה הגדולה של אל"על ובסוף נזר שנמשכה ארבעה חודשים, מינה שר התחבורה את הרלב למגבל. החברה יצאה מהשביתה במצב של פירוק זמני עם הרלב כמגבל ועדין עמדת בלום הראשונה של אל"על תעשה, כינאר 83, והצגה את הממשלה המחדשית בירושלים. הצגה החדשה הפעיל את החברה, אם היה צורך בכך, ע"י מייסדים שאינם מבין עובדי החברה ואישר מיטרוין וללא חשלות פיזיים או הורעה מקרית וללא צורך בהכמנת אישור העובדים לכל מיס שירבב להטיס את מטוסי החברה על"מי ההסכם.

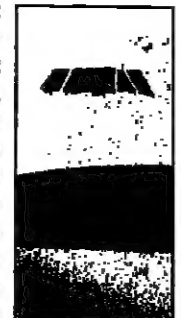
אני יודע את אשר לקח את המודל של פרשת אל"על למיניורס ונשאים אחרים, באתר. אך נוצר בעקבותיו ריב אחד שהוא חשבו למדינה ולק גדול מבעייתם שזה היה בשלון. שהתקשר לא תנאים לו. את ידעת מה זה בשלון? הרלב הגדול לשבת במשרד קטן עם פקידה או שתיים ולחזקת בנדידות. כשהיה בחזק הקשר הרלב נלשעו על קשר רצוף עם אל"על, וכעיקר עם שני אנשים: איתן רונגמן - יור ועד עובדי החמוק, ובני נבאי - המגבל לרלב ולמנהל. היה זה הרלב שהעלה את הרעיון למנות את איתן רונגמן למפקד ראש אגף כוח אדם בחברה (נאמן פלד הודר הבא, מישור את המיטרו. מספרים שרונגמן נבאי חתר ללא לאות להתויר את הרלב לאל"על. כשחזר הרלב כמגבל, וימן אותם מיד. הוא הודיע להם שסייעו את תפקידם וביקש מהם לפרוש.

כשהתמנה אגרום שבים, בנובמבר 1981, העלה שמו של הרלב לתפקיד המגבל. בראיון איתן אסף: 'בחברת תעופה, כמו בכל חברה וארגון, לא יתכן שסגנים ינהלו. או שהישרביראש הוא המנהל הפועל, או שהמנהל הפועל הוא מגבל החברה. כשהשר חיים קורפו העלה שוב את מועמדותו של הרלב למגבל, קיימו העובדים דיון מיוחד.

בני פלד: 'הרלב היה חייל למופת. ישר, החלטי, תקיף. לא מאלה שמסתובבים בקוקטיילים ומחייכים. נכון, יש בו רישעות מסוימת, אבל זה רק לצורך מילוי תפקידו'.

בעיית התקשורת הקיימת באל"על בין ההנהלה לעובדים. 'לפעמים הרלב נראה ונשמע קצרות, אבל אין לי ספק שזה משום שהתפיסה והקליטה שלו מרוות וטובות, ונראה לו בוכה זמן לעסוק בדברים שממכים כשדבר העיקרי כבר מוכן לו. חיים הרפלד, יור האגף לאיגוד מקצועי בהתמדרות: 'הרלב סומך ומסתמך על עוזרים וראשי אנשים שלא תמיד יודעים להעביר את המציאות מהשטח - אליו. היום קיים ניכור בין המגבל לכל קבוצות העובדים. רתורמה! גדולה לכך יש לכל העוזרים שלו שנחנים לו עצות שאינן נכונות'. הרלב הוא מנהל קשוח שאינו קורא את המפה סביר הרפילד. 'גרמה לו שמה שהוא קונע בחדר שלו - אלה דברים שהעובדים שלו יקבלו כמובנים - מאליהם. אין קומוניקציה בינו לבין המערכת המפעילה את החברה בכל הרמות, מתא הטייס ועד אחרון העובדים. הוא מתנהג כמו אלוה, כמו רס"ר. הרלב סבר שהוא מבין את הטייסים. שהם מבנים אותו. 'היום הוא מודה שהוא טעה. הוא בנה לעצמו מפת קרב מבלי שלקח בחשבון שיש לו גם יריב. שצריך להגיע להסכמות רחבות עד כמה שניתן עם הצד השני'.

הרלב הצליח לחתום על הסכם עבודה רק עם עובדי הקרקע. הטייסים לא התומים על הסכם, גם לא על ההסכם שנחתם ב-83, עם חידוש פעילותה של החברה. חתומה עליו ההסתדרות, שמוסמכת להתחייב כשם הטייסים. במשך חמש השנים האחרונות היו נקודות מחלוקת שונות שהפריעו לחתימה. דרישה להוספת שכר, קידום קצינים ראשונים לקברניטות, דרישת ההנהלה לביטול הציוות הכפול בטיסות לניו-יורק וקבלת טייסים חדשים בתנאי השכר הקיימים. היום נשארה עוד נקודה אחת שבגינה הטייסים אינם מסכימים לחתום: הם שואפים להעלות את גיל הפרישה ל-65. הרלב מתנגד. הוא מבקש להשאיר את גיל הפרישה כפי שנהוג בכל חברות בעולם - 60. בצלאל עופר: 'זה אבסורד. בגיל 59 ו-364 יום, מותר לברואם להטיס ג'מב, ולמחרת כבר לא חוזק (המשך בעמוד 47)

הרלב הוא לא היהודי הכי חברותי

בוכה שביטן: 'הוא פשוט מבין עניין' שביט מסיים שהיוו. של הרלב כמגבל נחזים חסית עם פקד, 'אבל גם לחל בד צריך לדעת'. לדעת שביט, חברה ציבורית אסור לה להחזיקים חקוקה כת ארובת בלי דורשדורין, ויצרין לגמור ע"י חסידוק. אבל קולות התאומים הנשמעים ממלחמה מצדיקים את דרכו ונחזלו של רב, 'שכן אחת נחזור לאל"ע הישנה'.

הניד שרמי הרלב הוא היהודי הכי חברותי שאחת מוגשו מיד מומיט לבוס תח - זה לא חיוני אומר. הוא מנהל מעלה, ישר כמו שרל, מבין עניין ואי-אפשר למרוח אותו. אבל יש לו בעייתת בהקשורת עם אנשים - אומר אברהם ("בומה") שביט, לשעבר יור מועצת המנהלים של אל"על. כאשר נחמנה שביט לתפקידו באל"על בנובמבר 1979, היה רמי הרלב מ"מ למגבל החברה. "בומה" טוען כי בעייתת החברה אן חיתה המסחר והשינוק. הוא רצה למנות את יצחק שגור, לימים מגבל החברה, למגבל למטה. בהיותו איש מסחר, הרלב אמר: 'אני אני או חוא', ו"בומה" אומר על כך: 'יחסיתם כאלה אני לא קונה, ולכן נשארו ללא מגבל ומנוחיו את שגור'. שביט, שבו שמינויו של הרלב למגבל אחרי השביתה הגדולה חים מילי ואיש רחבון במקום ובזמן הכולנוס, 'כשרם בא, הוא קיבל אל"על מלאכה עד קצה השורש של חוס השדרה שלה. חמרה קרובה. הרלב נחש - ואל כך חייבים לתת לו קרדיט. הוא ישר בצורה בלתי דואלה לא בנו תהומים, והתנועעו - המעורבות של תהומים. כי הוא פשוט מבין עניין'.

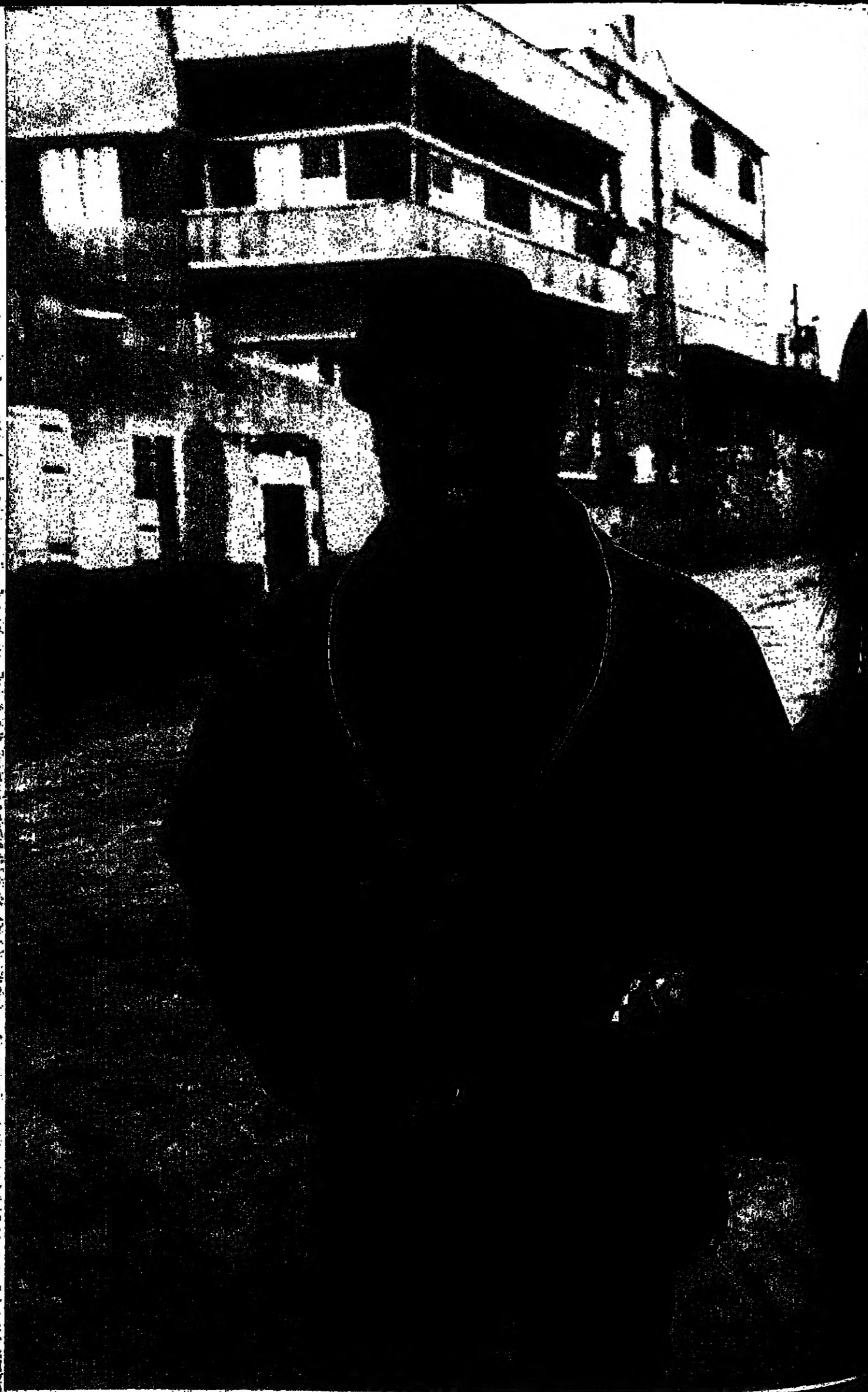
מי נלה "הוא גושקה, תקיף ולא יודע ואל"על הוא הצליח להביא את החברה לפרוק כמו זה. זה נרד למטה פנע באגו של כמה טייסים חים - א מהר עוב אל"על לשעבר: 'הוא איש נוסק ונוטר. כשלו טינמה על מישור, הוא לא יירד ממנה קול. שני נכד בול האוויר 'אין לו נקשות מצפון, אן לחשית, שום המה הראשונה לפעילותה המחדשת של הרלב למגבל. החברה יצאה מהשביתה במצב של פירוק זמני עם הרלב כמגבל ועדין עמדת בלום הראשונה של אל"על תעשה, כינאר 83, והצגה את הממשלה המחדשית בירושלים. הצגה החדשה הפעיל את החברה, אם היה צורך בכך, ע"י מייסדים שאינם מבין עובדי החברה ואישר מיטרוין וללא חשלות פיזיים או הורעה מקרית וללא צורך בהכמנת אישור העובדים לכל מיס שירבב להטיס את מטוסי החברה על"מי ההסכם.

אני יודע את אשר לקח את המודל של פרשת אל"על למיניורס ונשאים אחרים, באתר. אך נוצר בעקבותיו ריב אחד שהוא חשבו למדינה ולק גדול מבעייתם שזה היה בשלון. שהתקשר לא תנאים לו. את ידעת מה זה בשלון? הרלב הגדול לשבת במשרד קטן עם פקידה או שתיים ולחזקת בנדידות. כשהיה בחזק הקשר הרלב נלשעו על קשר רצוף עם אל"על, וכעיקר עם שני אנשים: איתן רונגמן - יור ועד עובדי החמוק, ובני נבאי - המגבל לרלב ולמנהל. היה זה הרלב שהעלה את הרעיון למנות את איתן רונגמן למפקד ראש אגף כוח אדם בחברה (נאמן פלד הודר הבא, מישור את המיטרו. מספרים שרונגמן נבאי חתר ללא לאות להתויר את הרלב לאל"על. כשחזר הרלב כמגבל, וימן אותם מיד. הוא הודיע להם שסייעו את תפקידם וביקש מהם לפרוש.

כשהתמנה אגרום שבים, בנובמבר 1981, העלה שמו של הרלב לתפקיד המגבל. בראיון איתן אסף: 'בחברת תעופה, כמו בכל חברה וארגון, לא יתכן שסגנים ינהלו. או שהישרביראש הוא המנהל הפועל, או שהמנהל הפועל הוא מגבל החברה. כשהשר חיים קורפו העלה שוב את מועמדותו של הרלב למגבל, קיימו העובדים דיון מיוחד.

בשנת 1979, כשהתמנה אגרום 'בומה' שבים לידר מועצת המנהלים במקום מרדכי כרמי, רצה למנות את יצחק שגור, עובר וחקי בחברה לסגנון למטה, ולהוסיף את הרלב למגבל כפועל. הרלב אמר לשבים: 'אני שגור - אני שגור'. שבים ענה 'לי לא מציינים תנאים' והרלב עזב את אל"על. את הענייה שלו הוא ראה כהצלחה. וימן רב לאחר מכן אמר בראיון: 'את ידעת איזה כף זה? לשלוח קיבניטט מישור מעליו, שטחם לשבור אותו'.

קשה להיות ערביי-ישראלי

מישהו זיהה אותו על מידרכה ביפו, ובהינף מיקרופון אחד שלף אותו בחזרה מאפלולית השיכחה למרכז התודעה החוקשורתית. דימעת טורק. פעם כוכב כדורגל, היום ערביי-ישראלי שמחזק בט בשאלות של זהות והזדהות, קיפוח ואפליה, נאמנות למדינה מול נאמנות למשפחה. "מה רוצים, שאני אגיד תודה רבה שהורגים את המשפחה שלי בעזה?" ולמרות הכל, בסופו של חשבון הוא אופטימי, מטפח ניצני שלום.

מאת אבי מורגנשטרן · צילם: עדי אבישי

האמת שריפעת נביטין טורק לא תיכנן לשוב למדינת הציבור ודרך מידוכות יפו. בתקופה האחרונה שקע כאיזור הרימורים של הפופולריות. אחרי שנים שבהן כיכב בכותרות ראשיות כמרורי הספורט, אחרי שלבש בגאווה את מדי הנבחרת הלאומית, החלה הנפילה הסטורית של נער הפלא הישראלי שהיה גם לכאורה הערביי-ישראלי. פגיעה טורדנית, חוסר מזל, בעיות עם שחקנים בקבוצת הנוער ירושלים, כל אלה שלחו את טורק לחופשה מאונג.

למי שלא עקב אחריו בוכרית מגדלת, ברמה טורק כבר למעשה נכחית-משוה משהו מהעבר. הוא חזר לאמן את קבוצת הכדורגל של הנוער צעירי יפו שממוקמת אי שם בליגת הירייעית. מ-20 אלף איש שהיו מריעים לו מיי שבת ירד המינון של טורק לכמה עשרות, וגם זה כמקרה הטוב.

ואו, למעט מחאונג, ללא שום התראה מוקדמת, הוא נראה שוב על המסך הקטן. לא, הוא לא בעט בעינית תוחה מפורסמת שקרעה את הרושת, וגם לא עשה "גלייך" גברי, לחקל את חלוצי היריב. טורק עבר מול פני האומה וריב על אחיו המזכאים בשטחים, המוכים בידי חיילים ושוטרים ישראליים. הוא כאב את

כאבם וראג לשלומם. הוא אמנם ערבי ישראלי, אבל הם נקראים בשני, אחים. כי הם אחיו. בתקופות המקומית נראה ההפגנה ביפו אחרת. מילא שסמגנים ביהודה, בשומרון ובעזה. מילא ששוכרים עצמות ומכים בכפרים וחוקים ובמחנות פליטים, אבל כאן ביפו בלבליה של מדינת ישראל יוצאים להמגין ולפטע ביהודים שחיים איתם ברו קיומם היה מי שמידר לנצל את העבודה הו כרי לנפנף לכולם שעריב, אטור לסמוך עליו. ברגע שרק תהיה לו אפשרות, הוא יקום עליך.

לטורק יש, מחבר, גריסה ורכה פחות דרמטית וטוענת להפגנה שהתרחשה בין הטיטוסקים של הארץ והאג' כחל, לחומים של גן חמרי. כרי שלא יהיו שום טפקות, הוא מוביל אותי מהסלון לחדר השינה, ושם שולף את קלטת הווידאו ומכניס למכשיר. תיעוד של הטלוויזיה הישראלית. חמוגות של כמה עשרות ילדים מתגוררים ושרים. ביקע שוטרים עם אלות.

"לכולנו ישו יש קרובים בעה ובגדה, ששם גרו ביפו ובדחו לשם בשנת 48. כל יום אתה שומע זה גורג, זה נפצע, אתה משתגע. חיילים הורגים אנשים כמו בציר יוניס. לא יתכן שמישהו מגוש קטין יכנס (המשך בעמוד 19)

פאזל מן אלה

סלון איטלקי מעור צבי ורוד או מעור עגל כחול

...ויש עוד 11 דגמי מערכות ישיבה מעור איטלקי נקי
1+2+3 כולל ספה הנפתחת למיטה. עכשיו
בנוביטה. החל מ-725 ש"ח x 8 תשלומים. הזדרז.

הנחה על מזמון

NOVITA

בן גבירול 14, ת"א, טל' 03-264247/8

קשה להיות ערבי-ישראלי

טורק: "אני שואל קומוניסטים, אבל בורז לי שום המעמד לא עשה כלום למענתי"

טורק פשוט נשבר לריסטים. ב-1975, לאחר התקפת הטרור על מלון "סביר", שחקן הפועל חל אביב מול מכבי נתניה. חיים בר, מנהלים הקשוחים בליגה, היה השומר האישי של טורק באותו משחק. "רצח במלון כאב לי כמו לכל ישראלי", אמר טורק "הייתי אז בן 18. בר נצמד אלי כל המשחק ופתאום הוא בעט לי בכתף. שאלתי אותו, למה אתה עושה לי את זה? בר ענה: 'א' חבלך רוצח, היית צריך לירות בסביר, וגם אותו היו מחסלים'. לא ירעתי אישה אני נמצא בביתו כל המחצית. הרגשתי שאני הולך למות. במחצית, רצתי לחדר ההלבשה ופשוט התמוטטתי. בכיתי כמו ילד על הרצח. לא יכולתי להכין מה הוא רוצה ממני. באו אלי שחקנים ואנשים מהנהלה, והסבירו לי שדודי היחידה למתנו לו ולמחנות את הפל. היא רק להמשיך ולשחק כמו שאני יודע. מאז התחלתי לאט לאט. זה פחות ופחות הפריע לי."

בכדורגל הישראלי המשיכו להדביק. לטורק כשלונות וביטויים של עוכר מרגה. גם כשלבש את המדים הלאומיים. כך למשל, כשחזרה הנבחרת המרדית 1985 עם חגב בין חגלים מהמשימה באוקיאניה, הוליו שלמה קיט שהנבחרת כשלה בגלל ערבים כמו ארמלי וטורק, שלא נלחמו בשביל הנגל. "כששיחקו בנבחרת נתתי את הנשמה, יותר מכל אחר אחר. לא שוחקתי בשביל הערבים, אלא בשביל המדינה כולה. אני מציג סמל, חולצה, במסע הכל היה בסדר. אנתוני תורם ומתאוס יזא איזה חבל גדול עם הצורה כזו. אני מרחם עליה."

גם כשעבר להפועל ירושלים, באמצע עונת 84-85, לא רצה טורק נחת בזכות מצאו. בעת שהיה עם הנבחרת במסע בחו"ל, ראיין כתב מקומי בירושלים את לוכי הקבוצה מישל ריין וויאב בסון, על החיים בצוותא עם טורק. "גם הם חכמים גדולים. אמרו, לכתב, צריך להרוג את כל הערבים או לרוץ אותם מהארץ". את זה טורק שמע בחו"ל. כשחזר לארץ, זכתה הקבוצה בשבע נצחונות רצופים.

לטורק שחקן המול, הוא אחד שהצליח להיגרם מעל הסימטאות העזבות של יפו, מעל הרחובות המהומיים והמחנכים. הכדורגל היה מפלט וקורס (המשך בעמוד 19)

"כשאני שומע שמענים אסיר ציון תאמין לי שזה כואב לי. אני לא אומר את זה בשביל המוזה. אבל בא איזה חבר כנסת, ומתייחס לערבים כמו סחורה ליגה ו'. פשוט לירות בהם חומשי. לא סתם המצב הולך ומחמור. בגלל התבטאויות של מנאטים הוגנו למצב מחריד כזה"

המשקל (17)
לפי דיווח מישור ואחר כך יצא חופשי עם ערכות נשק. הן עם חשוד ברצח ומוציאים אותו בעירבובו מלכנסת ומופגשים לצאת ככה פה חייל יורה גיבש שפלה בכיסת, שם חייל יורה בילדה שזורקת בן זה מה פה, על מטרה שערכי גותן, הוא מועמד ליוצא מרגיש שאין צדק במדינה."

אך הנהג להפגנה
"מקונו שמתכננים משהו אבל לא יחסתי לה. הנהג כשהוא מתכנן כושר שבו אני מתאכזר מרי. זה החי נחשב יפה, ילדים וילדות עומדים ושרים. הנהג נקשר שום לא צריכים ללכת לבית הספר. זה קשה משהו אבל לא קשה שום רבר מיוחד. כולם מה קשה פה בדיקת אמר לי, מה אתה לא מרידה. אמרתי ששמעתי שתורה הפגנה, אבל לא קשה בדיקת מה היה בקצור, לא היתה התפרצות או הנהג התחילו להניע כוחות גדולים של נהג. עמו מכוניות והילדים כנראה זרקו כמה גזים קטנים."

ו היתה הפעם ראשונה ב-200 השנים
הפגנות שהערכים ביפו יוצאים להפגין.
ה' בירושלים החדשים שורשים מכונות,
מריצים למשך הנבל והורסים תחנות
גמט. לוח יש כח. אף אחד לא מתקרב לרחיים.
לפני שתי לדרך על הראש. לעשות מה שרצים.
ולאן כח נחין מי שישן עלינו.

"החילה ממונה שורשים רדפו אחרי נערים
היו לם את המורה. חתם זה לא עשו כלום אבל
עד אותם ממונה. אחד מהנערים פנה לשוטרים
ואמר להם למה אתם עושים את זה? לא עבד שניה
והיו לו אלה בראש ופתחו לו את הראש. היו
עצם לעשות לו 10 תפרים. על הדתיים שמסריצים
הם לוי יום כחוד גומי, גו מריע ושוכרים
אלה. אחרי שמריצים למישהו מכת רצח אבל לא
שומע. איש משמר הנבל חיכה לתורה הכי קטנה

זה חייל יורה במישהי שחוללה
בנישה, שם חייל יורה בלדה
שחוקת אבן. ומה, על סטירה
שערי גותן, הוא מועמד לדיון.
הוא מרגיש שאין צדק במדינה"

למי שאני אנו לו את ההתנגדות להדביק גם לי.
ו לא תהיה תפנה מאורגנת. אפילו שלטים לא היו
שם. שם התגוררו כמה ילדים והיה איזה חדר ליצן
זה, שם ושר. במקום לתת לעצמין הזה לעבוד
הם נכחו שורשים, הם כשהילדים ראו שיש עניין.
היה המהפכה."

הם נלכו אחר כמה מילים בסלוויה על הקשר
הם לא היו הערכים בשטחים. ברנזוב הישראלי קמו
שם טורק שילח. שכינו אותו בוגר, אשפיסט ועור
מסמך שחקן גדל עליהם בעבר.
הם אף למכס לחדשות ושאלו אותי אם אני
כמה על המות. שילי בשטחים. אמרתי ככה. מה
היה. שני אשכ בדיקת יריים ואמר יופי, תריצו
למי אני לא יכול להתנתק מהם ואני גם לא רוצה. זו
השפחה. זה הנהג שלי. אמר. טורק. "כמובן שהיו
השם שם לא בדיקת מצא חן בעיניהם והם התחילו
לרצח לי אשפיסט הורים כאלה, אבל היו גם חברי"

גם משחקני הדיב שמע לא פעם את אותם
דברים. זו היתה הדרך להקניט ולעצור אותו. פעם,
כששיחק מול בית"ר ירושלים בימק"א, בסמיכות
למרת הפיגוע בראשי הערים בניה, צעקו לעברו
אוהדי בית"ר, "שיחכו לך את העיניים כמו לבאסם
שקעה". בדיקת הדם נפסקה להפועל-חל אביב בעיטת
עונשין. ירושלים הוליכה ו-0. טורק ביקש מאלוהים
שיעזור לו לסתום את הפה של התולינגים. כנראה
שאלוהים מבין גם ערבות. "שם מולי חומה בעמתי
פצצה שנכנסה פנימה. רצתי לעבר הקהל שקילל אותי
והרמתי יריים של מנצח."

אבל למרות כל החיסון, זכור מקרה אחר שבו

יהונתן גפן

הימנון ודגל

לחור, חור ללבנון, חור ל-101, וכן הלאה, ער שהוא מגיע לדרגת יור שמונה, חייב ומפגש בכפר מל"ל. קאט.
גלשן בשמים בחליים. על הגלשן חלוייה דוגמנית עם ראש אינדיאני ותחת מקומי. השג. צועק לה לשמיים: "את באה מאהבה" ודאי צועקת בחזרה: "לא, אני ממתנה בלטר". קאט.
אניית המגורשים מגיעה לנמל חופה. מושמעים הימנונים. יצחק שמיר ניגש לזקן המגורשים, לחץ את ידו, אמר: "אהלן וסהלן, כלנו היינו פעם מגורשים, ויש מקום לשני עמים מגורשים במדינה המגורשת הזאת".
אורי שהוא אומר את זה, הוא מתאם נדה גבוה באופן מרהיב. יורים פלשתינאים ניגשים אליו, נושקים לשפמו ומנישים לו אגנים קטנות שנהפכות לפתע לצמח "זהירי העור". קאט.
וכן הלאה. קאט.
וכן הלאה. קאט.
קאט ויה בולשיט. קאט.

עוד לא הכל אבוד פה, אחים לנשק. עדיין אפשר לעשות מה קליטים בפלחים, ובא גרמם בולנו ככמאי אחר, ונפיק את תרומתנו לעולם הרחב. נכליית את החיובי, נרגיש את המשחק, ונראה לעולמיכול-נגרנו, בפעם הראשונה בהיסטוריה של הקולנוע, נאבדטים שרים.

את מיטב מחלוצותיו, תולה כמה דוגמניות על התיקת מריצין קצת עשן, מתחלק לארבע, מתרבה על המסך לארבעה ראשים שונים של עצמו, וכן הלאה, שהרי אינסוף לנפלאות הטכניקה הקליפית.
בעקבות הקליפ של הזמר, אנוני לא רואים אותו, אלא את מי שהוא וזה רוצה להיות. אם מדובר בזמר שהוא בסך הכל גנר ערמומי, מקריח וזיפן ללא-תקנה, הרי שבעזרת חשודי השירות שמכינה חברת התקליטים למענו נוש אומרים - לכבודו, מקבל הזמר את הזמר שלו גבוה, עד עמוק וממולסל, תולה דוגמניות, ובשצריך - גם מתחלק או מתחלק לארבע, או מכסה את עצמו בעשן לטובת המופת החזירי.
ומה שטוב לצבא הזמרים והזמרות, טוב גם לצבא הגנה לישראל. יקום קצין והצינור, ויגייס לבוחות המילואים שלו במתים וצלמים, שישיעו לנו את צויל כמי שהוא היה רוצה להיות. הבה נעשה לנו קליפ בבאי שיציג אחרנו כמו שצריך, ונשלח אותו לכל התחנות העידות בכל המדינות המגוננות שמציגות אותו כמו שאנחנו, דבר שעלול לחזק לנו מאוד.

דוגמאות לקליפים צבאיים מוצלחים:

החייל עומד עם אלה. השכאב עושים מדורת החייל ניגש ושם את האלה שלו באש. שותה קפה עם מקומיים. קאט.
עריבה וקנה מתקרבת אל החייל העברי הצעיר שחורק רימון גז. הימנון נפתח ויוצאת ממנו יונה לבנה ששרה: "אני וחסכתא ישבנו בצוואת ליד טאיר שרוף בחצר". קאט.
יצחק רבין מדבר מדר, אומר שהוא נורא מצטער על מה שקרה, וכן, הוא ודורע שהוא עשה שגיאה, והוא חולק לספל בעצמו באגוד האנליסטים האנונימיים והכל יהיה יהיה במר, תסמכו עליה. קאט.
אריק שרון, בעזרת הטכניקה של החזרת הסרט לאחור, יוצא מביתו שלו כעיר העתיקה, חור

מי שמשקל הספרותי האמריקני הדיסטורביד מ-2, והוא לנו האמריקנים שוב כיה הם יקדם כשמידים הכצנות ספקטאקל מלאות תצאות טכניות, ותפאורה שתמיד גונבת רגלם זה העבר.

משקל לפי ששכר המחזות עלו על הכנסות יקט כ זה לתפארת ארצות-הברית, ראינו, בצדק לוק, את הרצל האמריקני מרוש על הרשא קה השמאלית והקצרים אליו, כפי שבודד כלל הלוח קומה, ראינו שהרגל מורכב מעשרות אלפי לוח במעמד גורם, לכן וסהל, ליד מרוב הבלונים הכמעט נודע רוב אלפרס, וחזקע בתוצאה שלו מן השקן האמריקני. כשהרגל אלפרס גבר להצדק, הלא הם הניסיון, והבלונים פרחו באוויר כיונים קטנים.

אין משהו שאולי סוקרסוף מראים לנו את זה בפריז העולה מכולן: הרצל הוא בלונים בלעדיהם זה משהו שאפשר לתקוע. גור בלאס מדיק קט מדיק, הריז שום סיבה שלא נשתק גם מן המנון מה מבית האמריקנים לכיתנו הרעוע במחשבות, הקטם הימנונים נרגשים, ומרוב רגלים פותח זה העולם.

מאמר בודדת

אין משהו שאולי סוקרסוף מראים לנו את זה בפריז העולה מכולן: הרצל הוא בלונים בלעדיהם זה משהו שאפשר לתקוע. גור בלאס מדיק קט מדיק, הריז שום סיבה שלא נשתק גם מן המנון מה מבית האמריקנים לכיתנו הרעוע במחשבות, הקטם הימנונים נרגשים, ומרוב רגלים פותח זה העולם.

המקליפ לצצה"ל

עוד על זה ששם נר, שמכבר את עצמו, על לרע על מזה השנה, לעולם לא יעזר תפוקת מום. צלם אותם שרים להנאדם אן יקרה הודת כל כי רעך ידע שומר שידע מן הדין קודם כל שיה לו קליים, חומר לרובט

מבצע השנה של ויסוצקי:

העולם מחקדם מסוגי לסוני

"קומפקט-יטה"

כל משתתף זוכה בחוברת מתכונים מהדורת שתישלת לביתו

70 קומפקט-דיסק SONY ותקליטי דיסק

בכל שבוע 5 מכשירי קומפקט-דיסק + תקליט דיסק יוגרלו בתקופת המבצע 24.12.87-24.3.88

- יוגרו מתוך 3 אריוזות כלשהן של ויסוצקי את דופן הקופסת עם החזראות לחכנת תח בעבריות
- (במבצע משתתפות רק אריוזות שעל גביהן מופיעות חזראות לחכנת תח)
- הכניסו את הוגיורים לגנוסטה, צרפו את שמכם וכתובתכם וחשלימו את סיסמת ויסוצקי "משכילי רק..."
- שילחו את המעטפה ל"מבצע קומפקט תח" שרות שק נעול סוף החשמושים ת"א.
- בהגרלה השבועית והשתתמה המעטפות שתוגעה עד מועד החגורה.

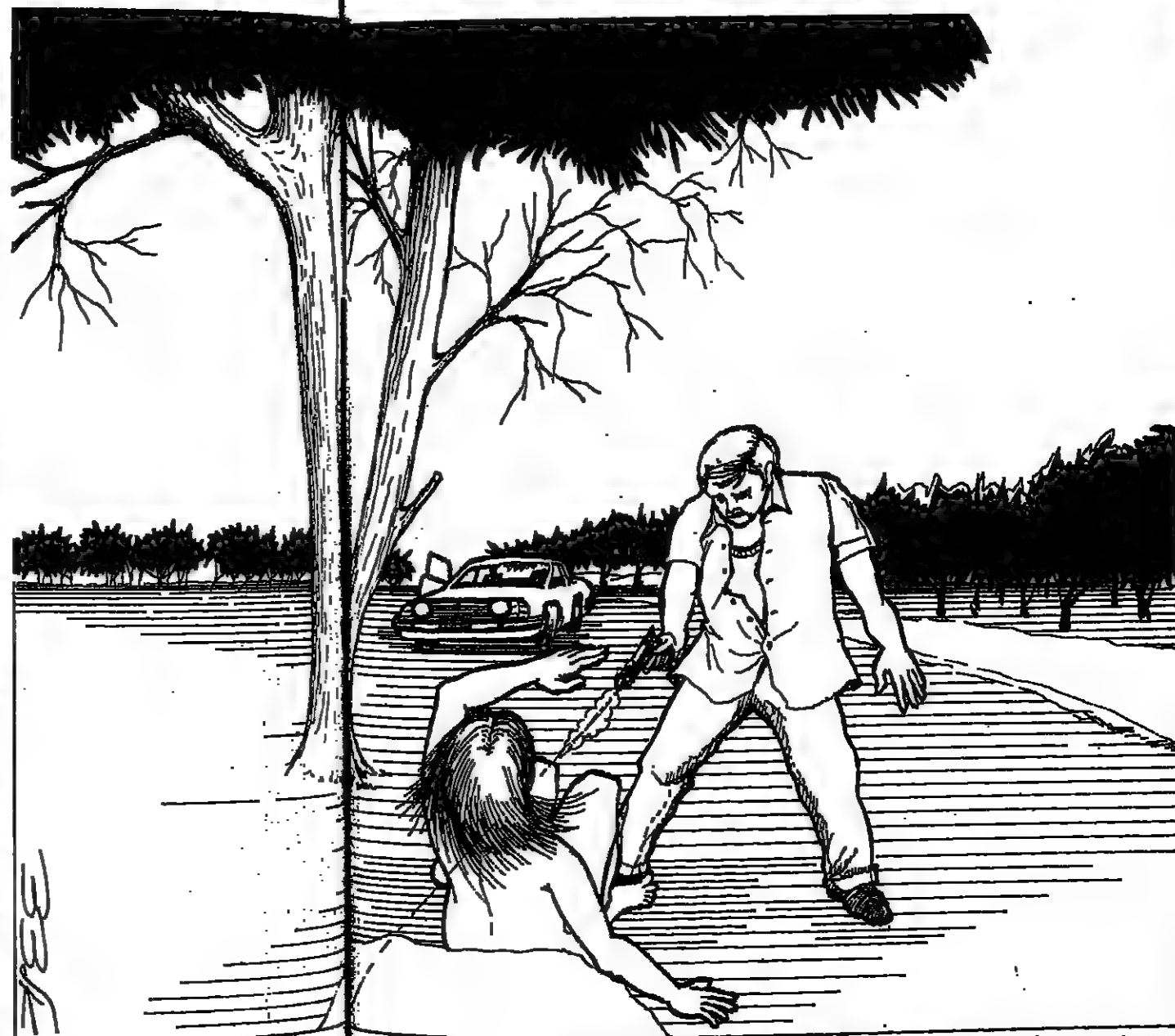
המבצע במיקוד דריח ובסוף לוקטון חנוטה במשרדי החברה יום 35-00

השביא רה ויסוצקי!

"הנאנסת מהדרום" ו"נת יים אחרי"

בחורה צעירה נוסעת הביתה בטרמפ, כמעט טרמפ אל המוות. "החיילת מהדרום" כינו אותה בתקשורת. הוא אנס אותה. אחר כך ירה יריה אחת באוויר, יריה שניה בראשה. החיים לגביה מתחלקים ל"לפני המקרה" ו"אחרי המקרה". ואחרי פירושו נכות, סיוטי לילה, התקפי ועם ואהבת נפש לחברתה, שרה ולצדק. "שלא תעז להשוות מישור אל שרה. שרה יש רק אחת". ירירות מופלאה שצמחה מתוך טרגדיה.

מאת עמוס לב

האנוס. "חשיון של יימור רק בשיתוף את האיש שעשה לי את זה". אינו אלדד וקוביץ

ה סיפור של ירירות מופלאה, שגורלה מתוך טרגדיה גוראת לפני יותר משנתיים הודיעה המדינה בגלל אשה צעירה. "החיילת מהדרום", כינו אותה בעיתונים. היא הייתה הקרוב ביותר של האנס מהדרום, שנותרה בחיים. על סף המוות היא נאבקה וחלתה בעקשנות חזרה לעולם החיים. ורומאים הגדירו אותה "גם רפואי". תמונה אחת נחשפה ביוזמה אקדמית מלפני יריה אחת באוויר וירייה שניה בראשה. הכבוד התפוצץ לה בראש. היום היא משתקת וחלקת, נכה ביוזם אחת. היא סובלת מסינוס לילה, מתקשים וזמים לאלה הגורמים נמחלת האפילפסיה. שתי מלות צמודות אליה רוב שעות היממה. היא נמסה לארץ את חייה, וזו קשה קשה פאזה. היא מקבלת התקפי ועם, אבל מסרבת לכת פסיכיאטר כי "זה סילם מחסתי מוחי". והיא אהבת את שרה ולצדק. חברתה אהבת נפש, אהבת בת לאמה. שרה היא זו שהצילה אותה מהירידות נוראיות, והיא אומרת:

"החיילת מהדרום". בחורה חגיגית, קצוצת שיער, רחוקה ונמרצת. גשה בכסית מסמך למקום הצליעה

שלה כמעט אנה מרגשת. "אינני אחת נערה", היא מסיבה. "חיי השתנו לחלוטין, חוג ירירי התחלף לגמרי. אני גם חושבת אותה על החיים, לא נונחת אמן באיש, חוץ מאשר בשרה. כמובן, וחשבת גם על העתיד מה אעשה, מה יהיה עליי".

יש לה עובדת שיקום נהדרת, היא אומרת. משרד הבטחון העמיד לרשותה מלות צמודות ומשלה את שר החירה שלה בנוסף לתלמידים חרשים. ככל ואח, "החיילת מהדרום" כועסת. "אינני יודעת בדיוק מה הן נוכחיות, היא קובלת. יש לי פגיעת ראש, אני צולעת, וחם אומרים שלא מגיע לי רכב רפואי. משחקים עם אותי הגבות. יש לי התקפים. חושי מתעשים. אינני רואה. אני נפלת. נופי מתעוות, אני מתעלפת ומקאה".

"החיילת מהדרום" לא ידע שגורלה היה כזה. חיה על כדורים. היא מאוד לא מרוכזת, נוטה למגבירות משתנים, שלעיתים בין רבאון לעליצות, הגראית כמעט ואשון מוגזג, בלתי כבועית. עד היום היא סובלת מסינוס לילה. היא מספרת שזמא בית

"בכיתי בלילות. היו לי התפרצויות ועם. הייתי אלימה, הרבצתי, שברתי דברים. יום את הומינו את הורי ואמר לי שאין ברירה, צריך לסמם אותי ולשלוח אותי לבית משוגעים".

באותה תצוגת אופנה מנשה "החיילת" שתי מארגנות של תצוגות אופנה, ציפי עצמון ואילנה מרגלית. "החיילת" אהבת מאוד תצוגות אופנה. פעם אפילו חלפה להיות בעצמה דוגמנית או מעצבת אופנה. למחרת התקשרה ציפי, המינה את "החיילת" לביתה, והציגה אותה לתצוגת אופנה נוספת. חלף זמן ושרה התקשרה. היא באה לבקר את "החיילת" יחד עם מירב בנין, נכדתו הפצועה של מנחם בנין, ועם עוד חיילת שנפצעה במהומות.

"עד שיום אתר היא הברירה אחי הביתה ליום שלם", נחזקת "החיילת" חתק מתגלגל.

שרה "הלכנו לחפש לה עבודה. בכל מקום נדחתה, בתדירים שונים".

"החיילת" לא במקום לחפש עבודה הלבנו לטייל כל היום. אכלנו במסעדה, באנו אל שרה הביתה, הבדתי את שלושת ילדיה - הקטנים יודעים שזה קרה לי כשנפלת בשער התעמלות - ואת ברוך, בעלה. לא מיד הפכה "החיילת" לבת בית אצל משפחת ולצדק. "הייתי" כבצב קשה בבית ליוצשטיין, היא מספרת. "בביתי" כלילות. היו לי התפרצויות ועם. הייתי אלימה, הרבצתי, שברתי דברים. יום אתר הם הומינו את הורי ואמר להם שאין ברירה, צריך לסמם אותי ולשלוח אותי לבית משוגעים".

הורי "החיילת" סירבו. במשפחה עוד אחד עשר אחים ואחיות. "החיילת" היא אחת משלישי. אחיה באים תאומים. חמישה אחים נשואים. שניים נכבא. "החיילת" למדה בפנימייה הקלאית. את כך התגייסה לצה"ל, ו"רמפ" אתר ברום הארץ שינה את חייה מקצה אל קצה. "שבתי בבית", היא מתארת את התקופה שלאחר בית ליוצשטיין, וזעמה שוב פורץ. "אחר כך נסעתי לקיבוץ, אל אחותי. הייתה לי עובדת שיקום נהדרת, אבל משרד הבטחון ואגף השיקום שלו שיגעו לי עוד יותר את השכל. התקשרתי לשרה ועברתי לגור אצלה".

שרה ובעלה לא שאלו. שאלות. פיצו לה מקום בחזרה של בתם החילת. "החיילת" הפכה לבת בית אצלם. גם החילת לא שאלה שאלות. היום היא אומרת על "החיילת" "היא משגעת. יותר מאחות לי. היא בת בית שרה".

את יודעת מה קרה לה?

החילת "כן, אני יודעת איך היא נפצעה, אבל היא לא מבינה על זה, ואינני שואלת שאלות".

לא הפריע לה שהוריך דבכניו פתאום אים זר לתודך?

החילת "היא לא רזה כפי איתה. הכל אני עושה איתה. היא אחותי. מה פתאום זה?"

"החיילת" אומרת ששרה האהבת השיקום שלה. "מגיע לה כל הפיצוץ. אני קשורה אליה מאוד. היא לביתה יבאה אחי. לבלות, אני מבינה את כל ידירי משפחת ולצדק. כשבא אדוירים או כשיבאנו לחברים, הם אפצה זככיד את הבת הבכורה שלנו. היום אני גם שותה לה בעבודה".

שרה וברוך ולצדק. אנשים מבוססים, אך לא מיליטרים. בעלי סוכנות "סנויל" ומסעדה סינית בשם "סינג סינג". לא חזקים או מקצוענים בתחום התחברות והעזרה לנכים. הכל תכל במקרה. באחד מימי מלחמת לבנון פגשו בדרך, שעשה את שיחת המילואים שלו בבית ליוצשטיין. הוא מיפר להם על חזקת עשור. עליה, כשהוא נמשך ב"מקרים" שם

ברוך ולצדק ביקר במקום, שם הביתה ואמר לאשתה "מוכרחים לעזור לחיילים האלה". הם ביקשו להביא להם אוכל סיני, אך תקנות בית החולים אסרה זאת. שרה וברוך החליטו להביא את הנכים למסעדה. אירגנו מבוגיות - בתקופת מלחמה המתנדבים רבים - והביאו את הנכים למסעדה שלהם, לארוחת מלכים. ההבדל בין שרה וברוך לבין האחרים הוא בהתמדה. מאז המלחמה ועד עצם היום הזה, מוציאה שרה את הנכים למילו-שבועי. זה נהפך אצלה למושל טיים ג'וב". לוגיסטיקה עצומה. טלפונים, גיוס כלי רכב, מציאת מקומות אחרים שיוכימו לארח את הנכים. שרה גילתה, להפתעתה, שישנם עוד אנשים טובים שעוברים לנכים בשקט, ללא פירסום וללא תמורה. ב"שיפורי התקווה" למשל, עורכים מירי שבוע שלוח לנכים בשקט, בצועה, גלי רעש וצילצולים. כל שבוע, אין אס. שרה מביאה את הנכים, וחשולח במסעדה כבר ערוך ומוכן, ומלצרים עומרים עליהם לשרת. שרה נכנסת ברוח טעיה, ודוחפת כסא גלגלים, מחלקת חראות. קשה לעמוד בפני המרץ הזה, הכוח שכעשה ללא שום תמורה, ללא שום מגיע. "אולי היא חתם טובה לכי, מציע אתר הנכים הסבר משי לו."

היום "החיילת" עוזרת לה. היא - "הבעי" חית", "המתפר" עת, "הפסיכית", לא משה משרה ולצדק. בבוקר היא מתייצבת באגף השיקום במשקמת, ואחר הצהריים באה לשם עם שרה כמשקמת. שרה עצמה מתקשה להסביר את הקשר הזה שנוצר בינה לבין "החיילת".

"אולי בגלל שהיא אשה ואני אשה? היא מנסה להבין. "נקשרנו. היא מאוד הגונה, מאוד ישרה. היא משהו. היא חיה בלי חשבון, עד שאני כועסת עליה לפעמים. היא כל כך טובה. מוכנה רק לתת. מביאה מתנות לילדים בלי חשבון".

"החיילת" גילתה את בית ולצדק כשאביה של שרה נפטר. בזמן השבעה ערכה קניות, השיבה לטלפונים, עשתה הכל. והיא היתה אז רק בתחילת דרכה הארוכה לשיקום.

ק משה היא מוכנה לשמוע דברי ביקורת. לא ממשפחתה, לא מדוברים, לא מעבירי השיקום שלה. שרה חשה לפעמים שה"חיילת" רוצה להשיג גם לה, לעקוץ בהדרסה, להעזי פנים, אך היא בולמת עצמה ברע האחרון.

בפי "החיילת" ישנו גם הסבר לכך: "אני רואה מה שרה עושה למען האחרים. אני רואה הכל. איך היא מציאה כספים מכיס, איך היא נמצאת עם הצעירים המובגלים האלה כל יום, בוקר וערב, מוציאה אותם ממסותיהם כמעט בכות, מוציאה אותם לכילי, לראות קצה אורות של עד, לשמוע קולות של בני אדם. היא מתמירה ומתמירה. מתמידה וחצי. ואינה מתעייפת".

סוף סוף מסתמנת שירה בפי "החיילת". היא עדיין מתעוררת. מאוחר מאוד בבוקר, בגלל סינוס הלילה לדבריה, אך היא מתחילה לארוך את יומה, וזה לפיטורספיה. אתר כך לשיקום בתל השומר, אתר כך לעזר שיקום בנבעתיים. בימים הקרובים בתחילת ללמוד אנגלית באופן מרסי. וחצי מזה, היא מצאה תחביב. "בזמן האחרון רציתי שיה לא זה, שמעשקס לי, או נסעתי לתות וקניתי מלא דברים של עבודת די, (המשך בעמוד הבא)

[illegible]

۱۵۰۰

שני-פרסומי נאה,
מכבד את הנותן ומשמה את המקבל.
בחשקעה קטנה – תפיק תועלת
ארובה ולאורך זמן

משרדיים למנהלים
יום שונים ובמגוון גדול
בים היטב מחומרי יבוא מעולים.

400 מוצרים שונים מותאמים
לכל תקציב. כל מוצר כולל
הדפסת "חום אומנותית".

הזמן עוד היום את נציגנו לעוץ
ללא כל התחייבות מצידד!

טלמונים: 052-557281, 052-557593
מיזור התעשוע הרצלו

052-557543
וצעושה הרצליה

מסע

[illegible]

חסימה חזרה
חזרה דרומה. נוסעים בכביש הכרמים
ייהפכו של גבעת עדה. כאן דרום
רפת של ארץ ישראל. כארבעה
קילומטר עד צומת עדה, מונים שמאלה
בכביש ואירי עדה דרך מרדס חנה,
כבו, בשדרת דקלים ונגזילות
ויטעו מה לפי עשרות שנים. נוסעים
יושה קילומטר, עד שמגיעים לכביש
ראשי ובו מונים ימינה, כיוון מחלק
אסיה, בכביש המהיר ויפחית"א.

פריחות: פהמיות
ועצים קשישים
בשמורת אלון

27 ʘᄇᆞᆯ

הוא היתה מתאחדת מעט. כלות
נקמת כס יש בשפע ועוד חודש
ית בשנות אלק עם הצבעתים.
אה שמות אלק ליד קיבוץ נ
שאל, בן שמת חדה מזה לצאת
חנה 20.

החוק לשמירת האמן
מבשר התורה, מחלף קיסריה-עמולה,
חוק יסודי לזכויות עמולה אחידה שבעה
לפי מסד משפטי יש שמורה טובה
קמה ומה במיוחד. כאן שרדו עצי
העץ חזק במיוחד.

[illegible]

לחוקק עם הצנן עלים יחזקים שחזמים
ללבוש תחזים אלגנטיים של לופים
חזקים

100

...the fact that the *in vitro* and *in vivo* results are in good agreement.

כריית אוויר

Gali Air

נעלי הריצה המקצועיות עם, כריית האוויר... מושלמת.

נעלי Gali Air המיועדות לאצנים מקצועיים ולחובבי ריצה - יוצאות לדרך... בריצה!!

1000

Gali Air יותר מ

מחשב ומחשבה עד הפרט האחרון

נעלי Gali Air החדשה

נעלי Gali Air החדשה... מחשבת ומחשבה עד הפרט האחרון... נעלי Gali Air החדשה... מחשבת ומחשבה עד הפרט האחרון...

נעלי Gali Air החדשה

נעלי Gali Air החדשה

נעלי Gali Air החדשה

נעלי Gali Air החדשה

נעלי Gali Air החדשה

נעלי Gali Air החדשה

נעלי Gali Air החדשה

לרוץ בכל הצבעים

Gali Air - לבדירות במבוכ צבעים מרהיבים שמחזקים וחדל לבחור את הנעל הנכונה ביותר את שעתך ואת חלבושת הריצה שלך.

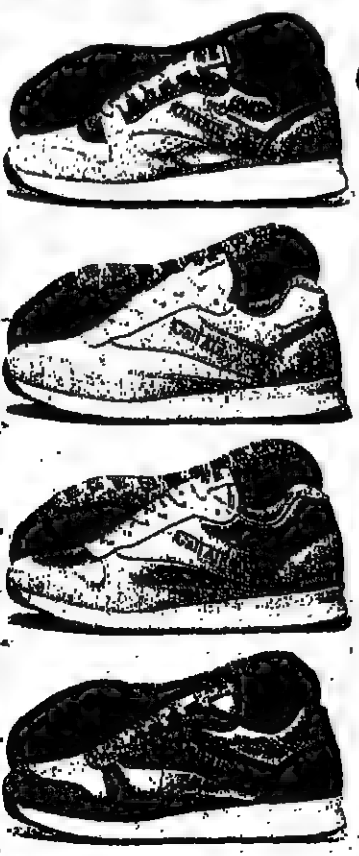
RUNNING NEWS GALI AIR

בשורה מובה לחובבי הריצה בישראל

בשורה מובה לחובבי הריצה בישראל... בשורה מובה לחובבי הריצה בישראל...

למי מיועדת Gali Air?

Gali Air... למי מיועדת Gali Air?

איך ה"חפנים" עלו על סען עם חצוצרה שנתביישה

סעט, היום סאטא, היה כבר ערבי בגליל. החודש לפני 40 שנה כשעה עליו יחידה כלמ"ח בפעולה לילית נועזת, עם חצוצרה. חומש היה החצוצרן שתפקידו היה להשמיע חרושה, אות לחבלנים להדליק את פחילי מפעני הנפץ. אבל כשהסמג"ד קרא לו "פעל" - הוא עדיין השתחרר במעלה ההר, חסר אוויר לנשימה. לבסוף, במאמץ נואש, הצליח להפיק מספר חרושות חלושות, מזויזכות, קטועות. החבלנים שמעו. הכחילים הוצתו. האשלימה בוצעה. באור.

זאת מנחם חלמי

המוטל עליו בצורה הטובה ביותר. אולם מחמת הטיפוס הקשה במעלות המוליכות למבואות הכפר הערבי הבוהר, כמו כל השאר, החנשם כקושי. כמו כל השאר גם הוא היה רצוף וקשה נשימה אחרי מסע מפרץ של 20 קילומטרים.

איכה חומש

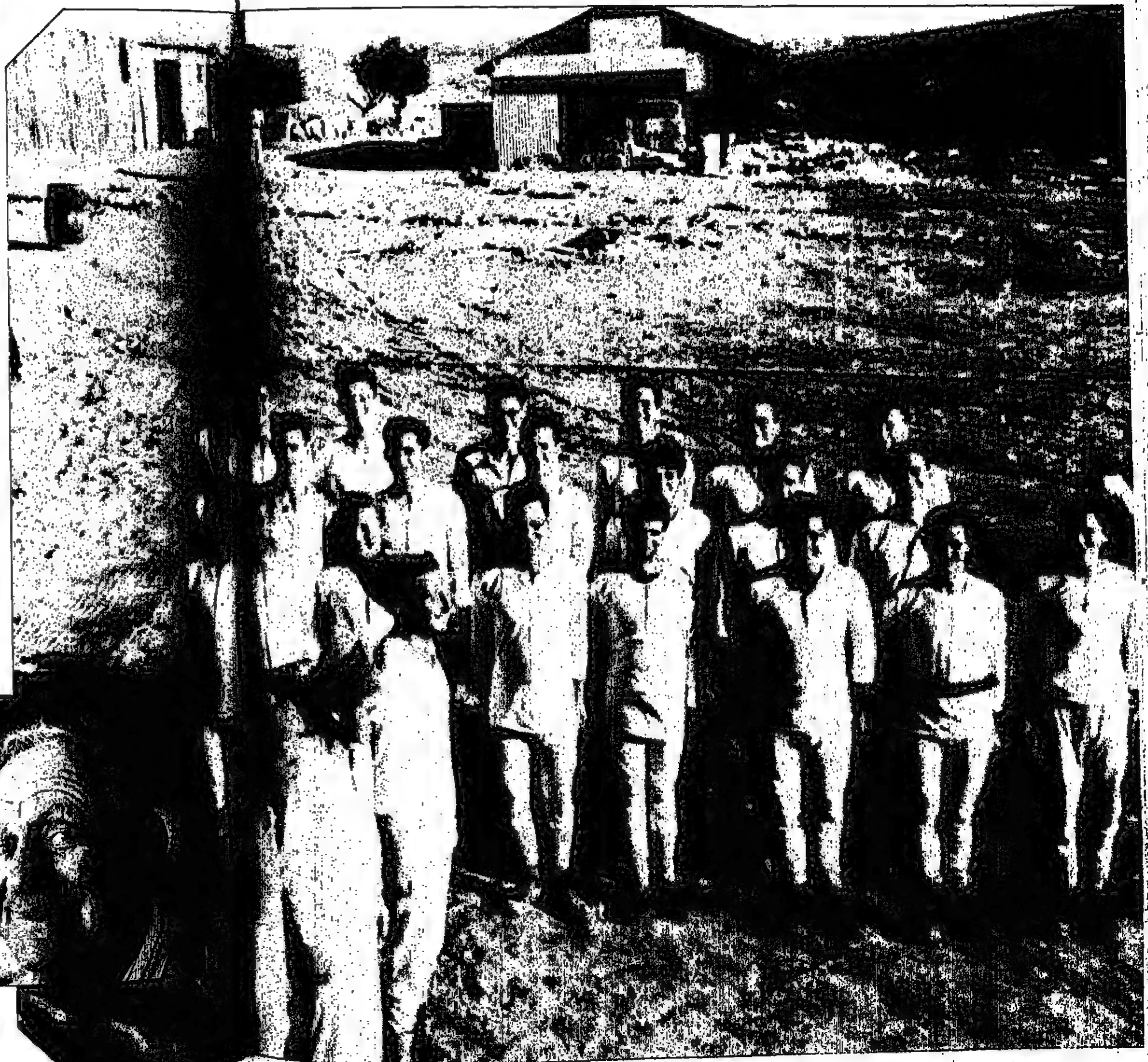
לילה קר וגשום. חבלני היחידה בתוך הכפר, אישיאיש ליר מטענו, ממתינים לתרועת החצוצרה, האות להדליק היקולטיות של פחילי-ההשלייה הקצרים. אבל החמצן בריאות הבחור בעל החצוצרה אינו מספיק, והתרועה המיוחלת אינה מורגת לאוויר העולם. לבסוף, לאחר שהוא אוסף את כל תצפיות ריאותיו רעבות החמצן, מצליח חומש להפיק כמה תרועות מזורות, חלושות, מזויזכות, קטועות. כיוון הרות עושה חסר התרועה המקוטעת נקלטים היטב באוזני החבלנים שבתוך הכפר. הם מדליקים את הפחילים הקצרים וממדרים לחמוק לעבר חדריהם הממתינים בנסיסות לכפר.

חיפשו את חומש. ביקשו לשמוע מפיו מה חש אדם שגורל פעולה כזו תלוי במידה מסוימת בחצוצרה שלו, ולו עצמו אין רי חמצן בריאותיו להפיק ממנה את התרועה המיוחלת. מה עובר בראשו בשניות בהן כולם מצפים חסר סבלנות לאות שעליו להשמיע - והאות אינו נולד. המישהו שאמור היה לדעת היכן אפשר למצוא אותו הודיע לנו שחומש חי וקיים בעיר. אבל בעיר אמרו לנו כי הוא מחלק את עתותיו בין ערד לבין מלוריה שבארה"ב וברדיק עכשיו, כשאנו נזקקים לו, הוא שוהה שם מעבר לים. לא פגשנו את חומש, אבל פגשנו אחריים מאלה שיצאו לפני ארבעים שנה לאותה פשיטה, שנחשבה אז לנועות ביותר ומסמנת תפנית ברדכי המלחמה של כוחותינו. פגשנו כמה מאותם געריסלשעבר שיצאו לקרב בלי חגור, כשהחלק מנשקם תלוי על שכמם בחושי ברזל שפרקו מתבילות חציר, כשרימונים וברודים תקועים להם בכיסיהם. בפברואר 1948 וגם לאחר מכן, הוצב שלנו - יש

לזכור - היה "צבא חפנים". היה חורף, ובחורף 1948 ערד כתבו סעט, בעין ולא באלף, בעצם, מי בכלל כתב את השם הזה? מי דע על המקום. סעט היה כבר ערבי בגליל המרכזי, אחד הישובים הגבוהים בארץ-ישראל. כביש מנטורי צר (תמשך בעמוד 35)

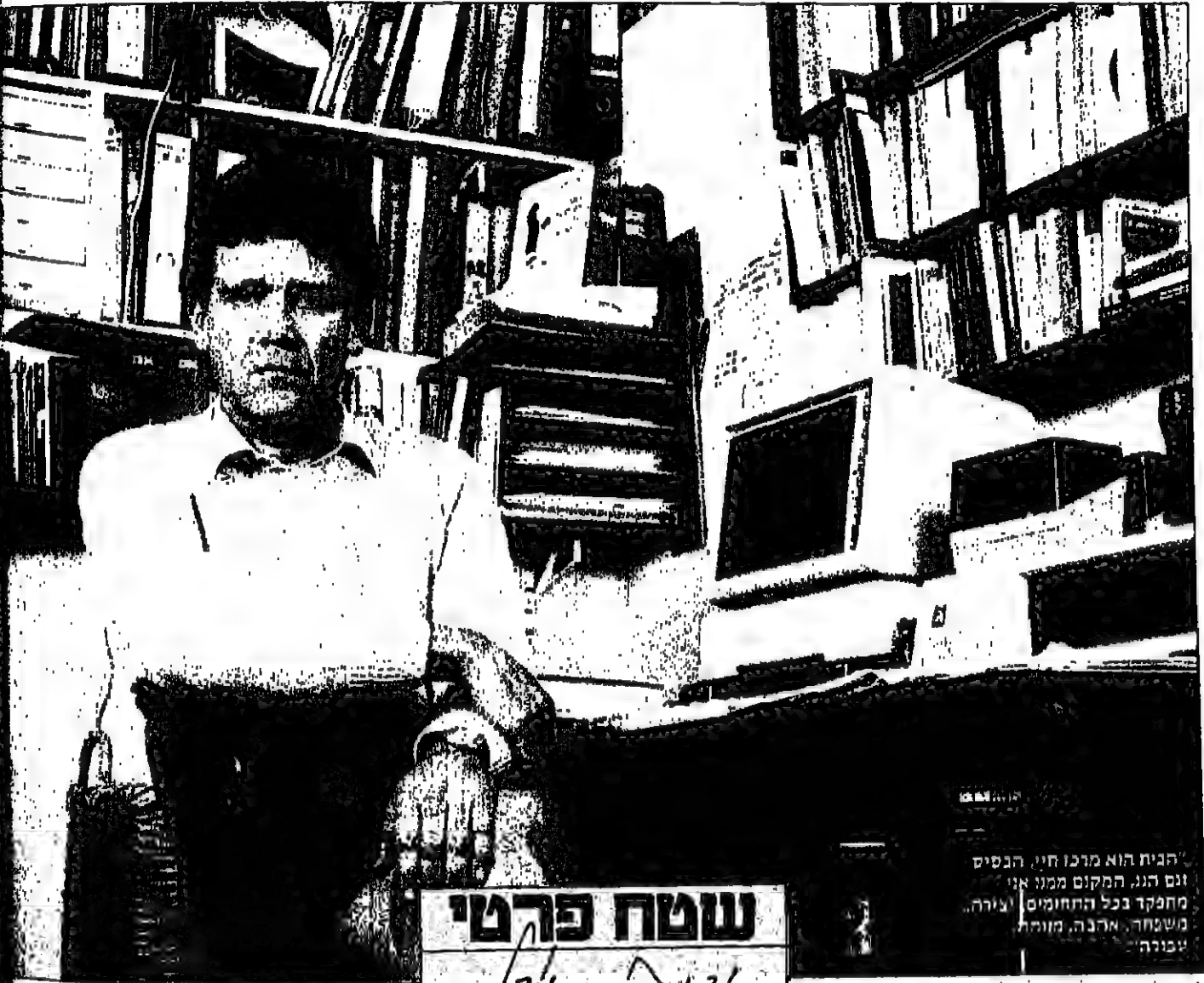
יפשו את חומש. ניסו לאתר אותו. מישהו אמר שהוא בזיפה. אחריים אמרו שהוא בקר בוך מסויים בגליל העליון. טילפנו לשם. האשה במזכירות אמרה שמעולם לא שמעה את השם הזה. אמרו לנו - תנסו בקיבוץ אחר. ניסנו. גם שם אמרה האשה במזכירות שאין אצלם כנאים עם שם כזה. בסופר-שלידבר מצאנו מישהו שאמר לנו שהוא מכיר מישהו שיוכל - אולי - לאתר את הכתובת.

חומש הוא שמו של בגארב. לפני כארבעים שנה, אור ל-14 בפברואר 1948, הוא יצא עם יחידת פלמ"ח לפשוט על כפר ערבי בגליל העליון המרכזי. כפר שקראו לו סעט. כמו שאר חבריו למסע גם הוא נשא עימו נשק ותחמושת ואולי גם מטען של חומר נפץ. מה שיחד אותו משאר חבריו הייתה החצוצרה שהיטללה על גבו. חצוצרת צופים כזו שהשתמש בה במשקדים תניגיים, בתלכוכות וכדומה. חומש היה חצוצרן. אחד מן התפקידים שהוטלו עליו במיבצע היה להשמיע תרועה רבתה כאשר תסתיים נחת חומרי הנפץ ביעדים. התרועה הייתה אמורה להיות אות לחבלנים להדליק את פחילי ההשלייה. אבל כשהכל היה מוכן לפיצוץ והסמג"ד משה קלמן תר אחרי הבזר להגיד לו "פעל" - הילד צעקו של הסמג"ד "חומש", לא תרדק במקום עומדו נשמעה והתשובה - קצרה וחלושת-נשימה "אני כאן". "תן סיגנל" צעק הסמג"ד. חומש ניסה לבצע את

נחום חקין (מימין, צילמת דינה עזרזוני) ודני נוי (שמאל, צילם ראובן קסטור) היום, ועם היחידה ב'48', כשקיבל את ה"נאטקס" (בצילום המרכזי).

בירושלים יש משדו פנטסמגורי מעין אינטנסייוו

הבית הוא מרכז חיי הסיני וזה המקום ממנו אני מחפד בכל החלטותי וצוהי משפחה, ארבעה חודשים עברה

שטח פרטי

ימינו ויכל
פילוסוף

יליד חיפה (1935), בוגר הריאלי תואר ראשון ושני באוניברסיטת העברית, תואר שלישי בסורבון ובמרינסטון, עבד ברשות השודו ככתב ועורך עמוד בראש החוג למילוסופיה באוניברסיטת העברית, שימש פרופסור בחוג באוניברסיטת ברוקלין, מיסד ועומד בראש מכון ש"ה בדגן לעיון פילוסופי ומכון שמינוח, בימום אלה יצא בעברית ספרו "אנטי והפילוסופיה של ההיסטוריה"

שכבו מורסם בחו"ל, ובקרו וימי סמל על שמינוח, ושון, אב לשניים, גר בבית שות, ירושלים.

קוד כלום, למרות שהם יודעים שהעולם סביבם נש- נגמר לי שהתל-אביבים לא עומרים פול המציאות הירושלמית יותר מתחככים במציאות, נפרטים בה אכל גם מה זו לא מציאות מציאותית, מציאות של ירושלים יש משדו פנטסמגורי, שגוען אינטנסיבי כל אדם בונה לעצמו סביבה ונגננון כלים המאפשרים לו לשאת את הדיכאונים, אינני יודע במה שן, בדיכאון מתרחשים ואני רוצה להתייחס אליהם גם כשלא עושים דבר, זה צורך אנרגיה, ואני נדיר להם על עצמי, על זמני, על האנרגיה הרוחנית שלי, ממל התבטאות המגלה היומרים שאי-אפשר בלעדיה ואמר לעצמי בה הצורך למצוא את המיתר הנכונה, לרעל לנתק סלפון, לסגור דלתות, להוריד סכרים ואח"כ לנתק את חגן של משחק חזיוני.

מדי פעם אני מפסיק חתירה על שטח נוסף כי לקצור לעצמי כמה שטח של ראש נקי ואזורים לא ישגנו גם אם ארע עליהם רק בערב חשוך לא להתחיל את הבוקר במנה מרוכזת מדי של ישרא העמסיה את עצמא, אם אני רוצה לעבור על דברים שיומיום ישראלי לא כל כך מחשיב אותם.

לגבי השאלות הפילוסופיות והמטאפיזיות הן הולנטיניות והחשובות ביותר, רלוונטיות הן לא מה שכתוב בעקרון או האופנה האחרונה בתחום החברות, הפוליטיקה, האמנות, הלוגיקות הן מה נאמרת השון ונגוע עמוק לחיי של אדם, אבל אחר זה יכול להיות אובדן ואצל השון זה לא שאלות פילוסופיות חזקות דור, אלא סברה יש לי שאלות חשובות עוד לפני ששאלו את השאלות והשאלות הפילוסופיות עזימוהן משאשבו ומסרת לקצור מה מדי לחסות הבורה והחשיבה של תחשיבה, שמו אשליה עצמית.

מה מניע אותך שג של חמור.
מה טעם לך לבחור במקצועך השאלות הפילוסופיות שתמיד היו חיות ובעיות בשבילי.
במי מה קשה לך לעמוד? קומפוזיציה של יופי.
מה נותן לך החושבה בטחון? ידענה או הרגשה שדברים לא יצאו למדי משליטה.
מה מעורר את בטחונך? אין לי בטחון מוחלט בשום דבר. השלמתי עם חיים במערכת שיש בה אי-ודאות, מכלל אי-ודאות פוסרית, וקיבלתי את הכוח המציאות שבמרכז הנה, נאמן פדוכסלי, זה נותן לי כוח.
מה החלטה הגדולה שלך המשפחה.
מה אחת גאון אם וכאשר יש לי הכוח לעמוד במי אשליה ולהחזיק מעמד גם כשאני משומת.
מיהו מצב אחת אוהב להימצא? פחזון, ובסביבה שיש בה מרכיבים אסטיים.
מתי התגברת מבחינה אישית - במובן מסויים עדיין לא, מבחינה פוליטית - לאחר מלחמת ששת הימים.
מיהו גבורי ילדותך? אמיל של קסטנו, טרזן, הקפיצה שלו מבנהטו ברידל למים לא חשב.
אם מי היה רוצה למושו את ליאונרדו דה וינצ.
אין אשיות בדיומנו אתה מעריך במיוחדו צ'צ'יל, מנדס פראנס, פאריס.
מה ישראלי בעיניך הערובת. זה שאני ישראלי.
מה אחת שוא בארץ? את כל הצדקנות העצמית וההסתגרות.
במי אחת מתקנא ביוצרים גדולים.
על מי ער לך על אנשים המרגישים שהחמיצו את החיים ויש להם הרגשה של אין מוצא.
אם מי אחת מכבדן אנשים שלא מאבדים את צויהם גם כשהם פועלים בענייני העולם.
למי אחת בוז לטענונים, למיכודיות מוויית שוהמכת לנוש.
מה מניא אותך מהלכים בשאננים או מערכות מתפזרים בחסר יעילות בטה, אבל לא נשח מוח באשליה.
מה מחזיק אותך אצל אנשים קנאות, צדקת-אופם שמלווה בבטחון עצמי אלים.
מה לא מוסרי בעיניך כל מה שמבטא בעליל חשפלה או אי הכרה באנושיות של פרטנ, וצול את הראייה.
מה מביך אותך? קשיים ושיבושים בתקשורת בין אנשים.
מה אחד חוקי במהו בשמשהו מדבר אלי, אני מתמיד בו מבלי להתחשב בביקורת, ולוול, ופולחן א דעת קהל לא-אחדות.
מה החלשות שלך? לפעמים קשיים להתגבר על רוג, ופיוור-דעת הגורם לאנשים לחשוב שני חלשים הם.
מה זכרון חיליות החזק שלך? בהפצת האישלמית במלחמת העולם השני, נהרג פקיד במבית של אבי, אדם שעור לי להגיע לפרח בשדה קוצים.
מה חסר לך עם ילדיו שונים מהיחסים שהיו לך עם הוריו? עם הורי היו יחסים מאוד חמים ושפה משפחת מוגבלת עם ולדי, השפה המשפחת לאני ערוה יותר נרחבת.
מה קיבלת מבחינת ריבה חום, הרגשת תמיכה והערכה לאוצרות שיש בחיי משפחה, מה אחת שווא לעשותו גם לעבור וגם להתגבר.

ביתנו כמו ישראלי, הנמצאת במשבר-הזהות של השתתף פנימית כתוצאה מהכריזם, שרובם על מוסר מאד, רלוונטי, איר מתייחסים לערכיהם, לחילונים, מוסר הוא בחרה מוסר לא ששטח לקבוצה אנשית אחת, למיין, עם, עם ששטח מוגבלת עם ולדי, השפה המשפחת לאני ערוה יותר נרחבת.
מה קיבלת מבחינת ריבה חום, הרגשת תמיכה והערכה לאוצרות שיש בחיי משפחה, מה אחת שווא לעשותו גם לעבור וגם להתגבר.

ביתנו כמו ישראלי, הנמצאת במשבר-הזהות של השתתף פנימית כתוצאה מהכריזם, שרובם על מוסר מאד, רלוונטי, איר מתייחסים לערכיהם, לחילונים, מוסר הוא בחרה מוסר לא ששטח לקבוצה אנשית אחת, למיין, עם, עם ששטח מוגבלת עם ולדי, השפה המשפחת לאני ערוה יותר נרחבת.

תיאטרון בירוי, הראגו שלי זה אלבי, סני ויליאמס, סטרינגברג מיטד יותר עמוק של החיים דרך עיצוב נכון של אמוציות עמוקות וגידול מתחת לפני התודעה. בקולנוע אני מעריך סרטים קלאסיים, לא אוהב את הסגנון החדש של סרטים מאוד מתוחכמים, עם הרבה טעם וניואנסים אבל עם ולגריה עצומה עובדים על גידולים חזקים וחריפים מדי, נותנים מכות חזקות מדי למערכת החושים ולתודעה, "צייר הבאים", למשל.
אני בעיקר דוכן של תרבות לפי אר שכל לי, לפי מה שמושך אותי ומודמן לי, מאוד מחוץ לסוציולוגיה התרבותית, אין לי שום משושים וערצנים ונקודות התחברות בקרית ספר, לא קורא לפי אופנה, לא מרגיש חייב לעצמי להיות "אין".

"בתל-אביב יש מידה של הרחקה. מסתגרים על שפת הים, כל הטובים והיפים, אין ערבים ואין חרדים ויש מינימום של ליכוד וזה מתחיל להיות סינדרום רובינון קרוזו קולקטיבי".

לאחרונה אני קורא יותר ספרות עברית, בשבילי, הציונות היא קורם כל תרבותית, תרבות מודרנית בתומנו שמבטרת על בעיות הוואות, ההווהית שלנו בשפה שלנו, גם בספרות מתרגמת אינני רואה הוכה לדעתי מהו הספר האחרון של ג'יפול, ואת "שם הורד" עוד לא קראתי, אני יכול לקרוא שוב ושוב את חובס מאן ששיאא בעיני זה "הד הקסמים", ומרבה לחזור לקוסטייבסקי, וכבר שבוע אני מחפש את רומן של בוקאצ'ו וספר טוב על הדוריים.
בליס ומרע ברינו? אני קורא במשורה, יש דברים יוצאים מן הכלל ובעלי משמעות פילוסופית, מכלי לגרוע משרם הבירור, אבל יש גם המון זבל וקשה לי לבדוק, בדרך כלל אני קורא ספרי מרע ברינו? שנותנים לי שני מומחים לנושא, עדי גמח ואורי ברנשטיין, קורא הרבה ספרי הסטוריה וכאן יש לי מול שקייאת התנהג והעבודה שלי ד' מזרחות, כשעברתי על שינויה סרתי הרבה על האנוסים, על צרפת, הולנר, ספרד, פורטוגל ואנגליה במאות הדיו"ס, אני טרא הרבה על המאה העשירי ויכול לקרוא בכף את הדורויות ולהנות מהחשיקים שלו.
בשנים האחרונות הצטמצמה מעט הפעילות החברתית שלנו, בארץ, מיבנה תנועת הנוער חדד לחיים החברתיים של המבוגרים בצורה מוגזמת, אני לא אוהב פניושים שון מעדון לדין פוליטי, זה לא נותן לי את הרגשת המסוגל והחברותא שאני זקוק לה מעריך פגישות, בקבוצות יותר קטנות, שאפשר לדאוג ולהכר, עם כל אחר, מסביב לשולחן, אבל, עם בקבוק יין טוב.

אני מנסה לשמור קשר עם היין הצרפתי, אחת מאהבות הגדולות שהיו לי בצרפת, היין הישראלי השתמר, אבל הקפיצה המוגזמת במיני לא שקולה כנגד השיפור באיכות, ובקרב יהיה כדאי להספיד עוד קצת ולהביא יין ישר מבורדו, אני אחזיר על ענייני המסאה בבית, עונות, חלם גם קצת מנות אחרונות ורקיעה ריבות, כלל מקטין וגלי, שון רבר איום מתחם תוה אני מאד, אקספרימנטליסט, מדי מעט אני מביך הגום, אבל עוד לא הצעתי להיפגש שאני ידעתי להם.

האיתן מביטול דומה להאיתן, מספרות ריבה פק, גלשן רוח ויו תפלות שהיית מתקן רברים בבית, דובק, עשה-גרות, כל דבר שמקיים אתי משולח הדברית ושולח אתי לעשות משה אחר, גורם לי תבוא.

האיתן: נרית בנצח, גמום: יצחק אלהות.

מלך בית אלהות

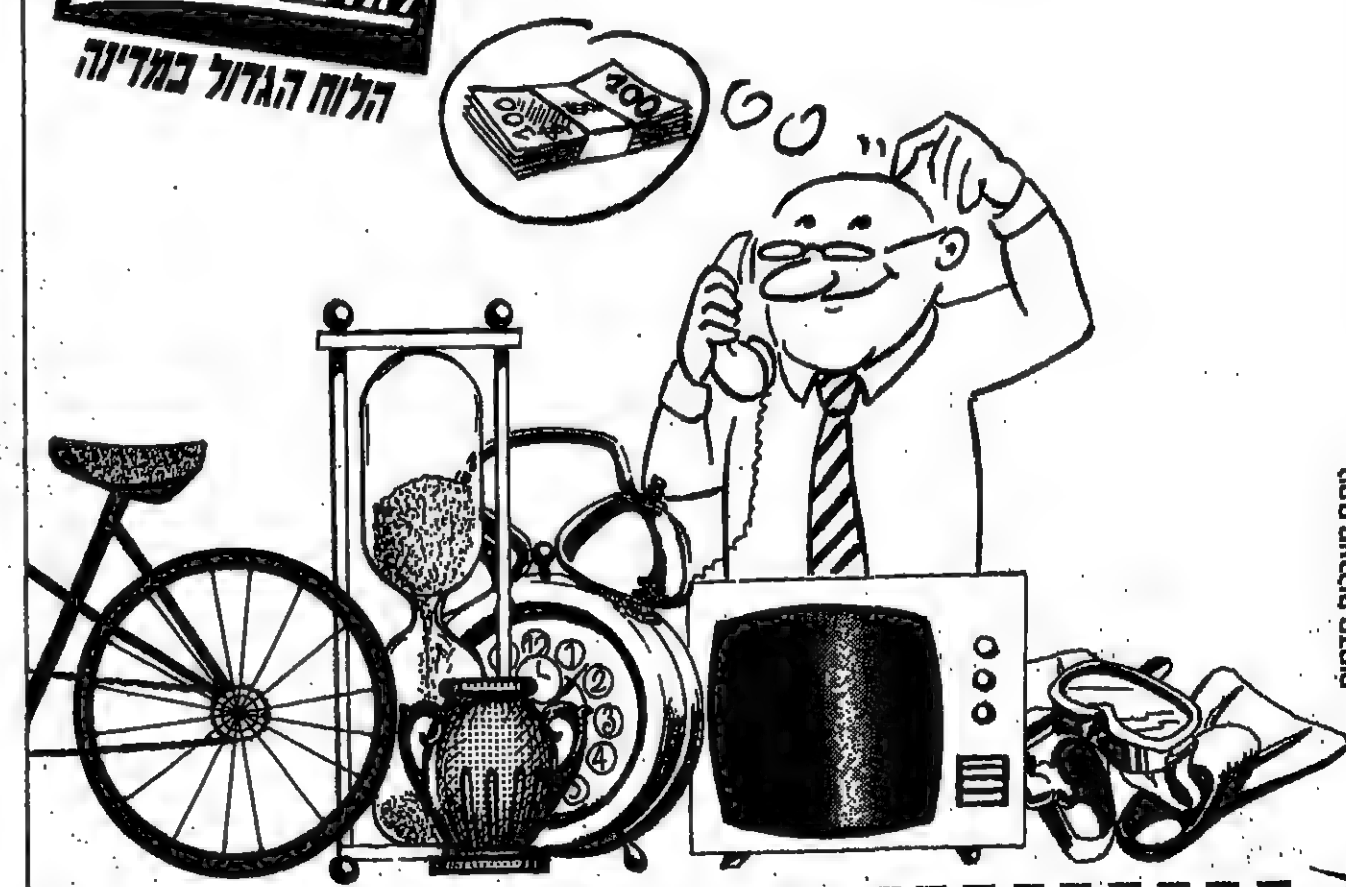
חדש בלוח מעריב

משומשוק

הדרך הכדאית למכור דברים ששוויים עד 750 שקלים

אם יש לך בבית דברים ששוויים כסף - תנור ישן, מכונת כתיבה מזדקנת, ארון עתיק ועוד - יש לך עכשיו דרך כדאית להיפטר מהם. לוח מעריב מציע לך לפרסם מודעה (עד 10 מילים) מודעה ב"משומשוק" תעלה לך 22 ש"ח בלבד... כסף קטן! כן, עכשיו אתה יכול להוציא את התנור, את מכונת הכתיבה מהארון... ולהרוויח. מלא ושלח את התלוש הרצ"ב ל"משומשוק".

לוח מעריב
הלוח הגדול במדינה

פרסם מודעה ב"משומשוק". גזור, צרף המחאה ע"ס 22 שקלים לפקודת מעריב ושלח אל "משומשוק", לוח מעריב, ת.ד. 20050 תל-אביב. או טלפן: 03-5611111 שם המזמין וכתובתו:

שם המזמין _____
כתובת המזמין _____
אבקש לפרסם את המודעה הבאה ב"משומשוק" למשך שבוע ימים. החל מיום _____ / _____ / _____
שם לכו המחיר המבוקש חייב להופיע במודעה, המודעה עד 10 מילים בלבד. אל תשכח להוסיף למודעה את מספר הטלפון שלך _____
מציב צ'ק מס' _____ בנק _____

איך ה"חפנים" עלו על סעסע

ועל הרכבנו. הגליל המרכזי, רובם ככולם, היה ערבי. המשיטה על סעסע הערבית הייתה חלק מכמה פעולות שעשו להיערך אותו לילה תחת הכותרת "לכור הלה" שנפלו בדרך לנשעציו. היא נועדה להכריח את הערבים לרוח כוחות לישוניהם ולהקטין בכך את הרוח על ישובים יהודיים ועל דרכים בהן מתקפת תחבורה יהודית.

משה קלמן, שכבר אינו בין החיים עכשיו, ירד לפני הפעולה לתל-אביב והמריא משדה-הדב ב"פרימוס" לערוך סיור אווירי מעל היער. על ברכיו הותיק מפה ודפי נייר. מאחוריו ישב צלם צלם ובריד מצלמת "לייקה" רגילה. עליו הסל להכין את תצלומי האוויר של הכפר. לאחר הסיוור האווירי חזר קלמן, עם המפה המעורבת ותצלומי האוויר, לאילת-השחר. משם עלה לבסיס הציאה בנר-כנען כשאיחר שתי מחלקות הלוואים הסובות ביותר שהיו אז בגליל: מחלקת אשדוד-יעקב ומחלקת עיר-גב.

האמיני יום יבוא

נחם חפץ, כיום חושב חיפה ופנסיונר של חברת-החשמל, נימנה אז על חברי הכשרת אשדוד-יעקב. הוא זוכר היטב את היעדרו לפני הציאה מהרכבנו, את שלוחת-החול עם הצמדים שנעשו מתפוחי-הארמה וסבון וחבילות תציר. "היו שם גם תצלומי-אוויר שנחשבו בעלי איכות גבוהה במשגני אותם ימים, חידוש גוסף היו

יום בדרך חזרה
הבנו שהבעיה
היתה לא להגיע
ליעד ולכונן
את הבתים,
אלא הנטיה."

מתחילה נסיגה ממושכת ורבות-ללאות. גשם. בוך. האנשים סחוסים. קשה לשאת את האלונקות בדרך שאינה דרך. קיימת גם חרדה מפני היום שאיר בקרוב. העייפות מחפה על הפחד. אחד הפצועים נואק מיסורים. מורשים סרס היה אז בילקטי חובשים קרביים. בשלב מסוים עוברים הוובשים לאורך שורת הוטונים ומחלקים להם כדורי-מרץ.

עד כלות הכוחות

"אנחנו נשאנו את האלונקה עליה היה החובש שנפצע מצדו בחור", נזכר נחם חפץ, "הוא ביקש כל הזמן שנזכר אליו. כחובש ידע את מצבו וחשש שאיבד את הכוח. הלכנו בדרך-לא-דרך. מפעם לפעם היתה האלונקה נחבטת בסלעים שהיו פזועים בפצוע המיוסר. הגשם ירד ללא הפסק. הבוץ היה כבר. העייפות גברה. הכוחות הלכו ואולו. מישור העיר בדרך לגוש-עציון הלכו שלושים וחמישה. מה יילכו ששים ושמנה."

"יום בדרך חזרה הבנו שהבעיה היתה לא להגיע ליעד ולכונן את הבתים", אמר רני גוי, "אלא הנטיה חזרה לעיריות. הגשם לא פסק. קשה היה לנוע בחור הבוץ, בעיקר כשצריך לשאת אלונקות. ממך לכפר הערבי סמסוסה חל מאיר היום כשהגענו לחורשת מירון, שם היה אמר להמתין לנו הבוח והוריר, התברר שהוא איננו. נאלצנו להמשיך הלאה עם הפצועים ושאר הציר כשאנחנו כבר על סף התמוטטות. כאן החליט משה קלמן שאין בידה אחרת והעלה אותנו על הכביש. זו היתה החלטה נועזת, אך היתה זו, כנראה, הכרעה החירה. צערינו באור הבוקר, גלויים לכל עבר."

ליחידה שבצויותים נתן משה קלמן הוראה באלותם לחסום את הכביש בסלעים ומקשים כדי למנוע משוטרים בריטים לירות לבני הכוח הנסוג ולעצור את אנשיה. כמכין פקר על היחידה להחבי מקלעים ולחכות על הכוח, אם תישאר לעברו. אש. אולם קרביי הכביש בה-נרדמו למראת הכוח המוסע על הכביש באור יום עד שלא ירו אליו אפילו ויה את.

מרוי בר כיסו את מרדורו הרכבנו באותו מברואר גשום שלפני ארבעים שנה והאגדה מספרת כי הלוואים ורסובים והתלושים עזיבות רכנו וקטפו מעט מן המרחוץ כדי להחביאם ש' לבנות שהמתונו להם למעלה בבסיס שכור-כנען.

נדר: ארץ במקום מורכבים

הכוח שיצא לעבר סעסע חיה מחולק לשלוש יחידות. אחת נועדה להישאר בארשה שליו מירון על

۱۵۷۱

۱۵۷۱

۱۵۷۱

۱۵۷۱

۱۵۷۱

۱۵۷۱

۱۵۷۱

۱۵۷۱

۱۵۷۱

۱۵۷۱

۱۵۷۱

۱۵۷۱

۱۵۷۱

۱۵۷۱

۱۵۷۱

۱۵۷۱

۱۵۷۱

۱۵۷۱

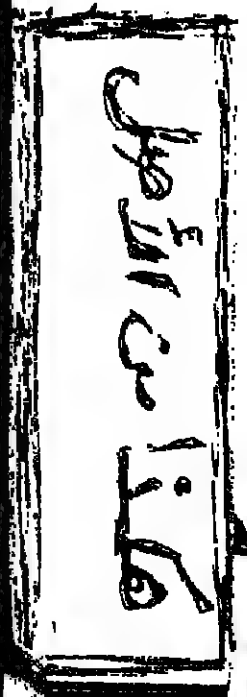
۱۵۷۱

۱۵۷۱

۱۵۷۱

۱۵۷۱

۱۵۷۱

۱۵۷۱

۱۵۷۱

۱۵۷۱

۱۵۷۱

קשה להיות ערבי-ישראלי

(המשך מעמוד 19)

הצלה. הוא לוקח אותי לסיבוב ברחובות ליד הבית. באחת הסיטואציות הזרות מי כיוון לא הפרעה. טורק אומר שאף אחד לא מתרגש. בעיקר לא בעריה. בקשי יש כמה מיטות מדרכה שממוקמות, לסעודה, לפי החוס של בעריה.

תלוי אם אתה מקורב לעריה ומלקק לאנשים הנכונים, אומר טורק. מה רשם הוא מראה לי תחנות למסמר סמים. הרואין, קוקאין ועוד סמים קשים שמחלישים יריים דרך הלונות והרסיס. כלם יודעים מה מתרחש אבל אף אחד לא מודר לפתור את הבעיה. טורק נשמע מרוי. הוא אישית חי טוב מבחינה כלכלית, אבל כואב לו הלווא, ההתייחסות הטבעית לערבים כאזרחים סוג ב', וגם זה בטיקת הטוב.

ברור שיש אפליה. כאן ביפו, איפה שהערבים גרים, הכל מלוכלך, מנות, זבל ברחובות. הניחור לא חינוך. מלמרים כאן 38 שנה אותו דבר. המורים מה לא מתחלפים כבר 40 שנה. יכול להיות דבר כזה יכול להיות שכן ילמד אותו חומר מה שאבא שלו למד במסגרת למד קוראן שלוש פעמים בשבוע, מלמדים אותם הנ"ך ורק פעם אחת בשבוע קורא. אנשים מה כמדומים. חיים בבאב והכניסים אותו מניחה.

אני מותח את החלון וכל הבית שלי מתמלא סמים כבר שנים. ילדים אין להם מה לעשות מה, או הם מסחובים מניל צעיר מסטולים. המדינה והמשרד עושים את זה ורוקס. אני בטוח. רוצים שתהיה מסוגם, שלא תלמד, שלא תהיה עורך דין, שתעסק רק בסמים ככה לא תרע שרופקים אותך, שמקשים אותך. המשרד יודעת איפה כל חנוכה, אבל היא מעיפה שהאנשים כאן יפלו ברשת, ואז כשהם כבר גמורים, אין להם ראש להתעסק בדברים אחרים וחי מהם במין הם יושבים בכלא.

הכדורגל - "בנוחות לא שיחקתי בשביל הערבים אלא בשביל המדינה כולה"

אל להם שלא יקום איתו גוף שיצא את הערבים ביפו. להם אתם יושבים בחובות דריים.

"מה מפליא. בכל חור בארץ יש מועצה, או גוף שמייצגים את התושבים שלום. אבחנו יותר מ-20 אלף ערבים וישראלים ביפו, אבל אין לנו שום משרד. שום דבר. אין לנו שום גבץ בעריה חל איכב. העיקר שצריך אותו כל הזמן 'חל איכב יפ'. איתו יפת הוא אכפת לו מיזם אבחנו לא יכולים להאמין. לא יתנו לנו. רק גבץ להפגין או לדרוש, ישר ישרכו לנו את האדם. אבחנו יכולים לפעמים רק לעצוק אבל אם זה לא יעזור, או יש אלוהים יותר מה אי אפשר לעשות".

רבינאים אנשים חשופים ממורטרים ער שיום אחד הם יחשפו וההתא?

זה שרוד כפנים. זה כל הזמן חלך ומצטבר, אבל זה באמת לא טוב. כי יום אחד חייב לצאת התוצה. אין כרייה. אני לא רוצה לצאת בהוצרות ואני נגד אלימות, אבל אי אפשר לשבת על אנשים 40 שנה וללול בהם. לא יתכן שלשר שרון מוכנים לשים מיליון דולר כדי לשמור על הבית שלו כמורה ירושלים, ולנו לא מוכנים לתת כמה גרושים כדי לפסח רחוב או לעזור לילדים ממסומים בני 13. אי אפשר שהאפליה תישמר.

היו מחשבות קיצוניות עד למשל קריעת תעורת ההתחל

ראה, יש הכרל עצום בין ערבי-ישראלי ליהודי-ישראלי. ההבדל בלתי יתואר, אבל למרות זאת, לא שמעתי על מחשבה לקצו תעורת והתחל. אבחנו חיים בלתי ברירה בנאצים של קיפות אבל אני לא רוצה לחשוב שנגיע לאלומה. אני אישית נגד אלימות.

הוא בן 32 וחצי. נשוי ולואמה, אבל לבסיל, מה ארבע. מתגורר בבית מרהט היטב. לבוש כניסות וחולצות טייקו. נעלי "ריבוק" על הרגליים. מרוב ערבותי שספח. לא נואם פוליטי, לא מנהיג שהולך לסחוף אחריו מבזנים. מבחירות. של 1980, כשהיה בשיא הפופולאריות שלו והיווה את גאות הערבים במדינה, הרבה לפני שמישהו בכלל שמע על וארי ארמלי. לקחת אותו ממשלת העבודה כדי שייצג למענה כמה מנרטים במטור הערבי. טורק, איש הפועל

38 משהבטות

בסיבוב הרצל 101

פתוח בחופש 23 ש"ס

החיים בע"מ

מבצע! עד 12 תשלומים

מחירי המבצע י"ק 999 ש"ח

יש ממה להתרשם!

מבצע! עד 12 תשלומים

חדש בישראל

מכונות רקמה ממוחשבת MELCO מספר 1 בישראל למטרות עסקיות.

המכונה המובילה בתחומה בעולם. אמינות, משטות, תועלת, אסתטיות.

מכונה לרקמה מרהיבה של שמות, מונוגרמות וסמלים, הביצוע במקום.

רקמה - מתנת פינוק אישית

לך האדם הפרטי, ועדי עובדים, בעלי עסקים, חברות ועוד... תהיה מציעה שרותי רקמה על מבחר מתנות, כגון: מגבות, חלוקים, מצעים, פרטי לבוש ועוד.

הגות אישית בע"מ מונוגרמות ורקמה ממוחשבת משרד ראשי: 052-81705

בימים אלה עוקים טורק ודרייפוס בגרייט חרש, שפניש נעים יהודים וערבים. את המהלך המוצלח שבנו, מנסים ג'ימי ונמרוד להעביר לזרוע העתיד של מדינת ישראל. לטורק אין מנוחות גדולות. הוא יודע שזו סיבה בים, אבל זה נתון את הכוח והתקורה להמשיך הלאה, כשברקע מתעוררים לזרוע שבע שנים הם חולטים להקים גוף שנקרא "ג'ימי שלום". מנתק מכל הקשר מולטימדיאלי. גוף שנושם בכות תרומות מארה"ב. כראש הארגון שמו הילד ביום כהן. המגמה - להפגיש בין גופי ערבי ליחודי. אבחנו העתיד. טורק ודרייפוס ארגנו כבר משפט במסגרת עניינים, שבו התחתנו ערים שמו העמים. שבו את מחסום השתיקה והבדולח. טורק "פתאום דני רוצה שאנחנו לא נורק אביבים ולא מתבל, ואחריה רוצה שיוסי לא שנה ולא רוצה לזרוע אותו מפר".

אבל יכול להיות מצב שרוע יצטרך לזרוע אחריה ולשבור את את הרוח "נכון, אבל אני מעדיף לא לחשוב על זה ככה מקוה שהם כבר לא יצטרכו להציע למצבים גורמים שכולה. אני לא מתעלם מהתעבה שרוע יתגייס. אני גם לא אומר לו שלא יתגייס. להיפך. אני רק מקוה שהממשלה תעלה יעוד. לכולם להבין שאנחנו בני אדם שווים ואסור לדבר דרך אלימות אלא דרך אחרת".

עלמה לך במחשבה סיטואציה שבה עולל חבר שלך לזרוע וזרועות קרוב משפחה שלך בעזה "בוא נעזוב את זה. אם למשל אני צריך לחשוב על יוסי דרייפוס אני בטוח שהוא ידע איך לצאת מזה".

אתה אומרים "אופטימי כל הזמן. מקוה רק לטוב. כן שחורשים האחרונים היו מרכיבים, אבל אולי כן בתקופת חרשות משונו שיהגו. דרייפוס הבין שמה שלא יהיה כמה שיקו מערבים ארמון, ואף אחד לא ישתלם בסוף, שישבו המהגרים של ותלשתנים ושל ממשלת ישראל בתוך מדי, וישרבו את הארץ עד שיגיע לטות שלום. אז כל העולם יקצו בו ויכול שום מה להיות כאן כולנו, מנעד".

אבי מונוגרמות

מוציא לחמנו הזבל

אלישע קלע'. קיבוציק,
לוחם בסירת הצנחנים של
מאיר הרציון, דועה צאן
שורצה בעצם להיות
ומריג או מוסיקאי. היום
הוא חולש על שורה של
מפעלים מאגנטיים,
שהאכזה המשותף לכולם
הוא הובל. האיש שהביא
לארץ זבת חלב ודבש את
כופתיות הובל, הוא היום
סיפור הצלחה לכללי עם
קשרים בינלאומיים. אלף
סוגה כופתיות בשבוע,
מחזור של חגישה מלין
דולר בשנה, ניסויים
חקלאיים בפקוק מדע.
העצב בזבל טוב מאוד.

**מאת אביבה נח
צילם: בני גלוד**

[illegible]

שירי הקבוצניות מהם אצל מיד בביתם בחדר
לולים במסדר "בכשים" קיבלו קולות, והחד
האחלם של הפעל שולחן אחד לכולם, לכדיים
ולשוליים. יושבים בחד, אובלים מיד עם המספרים
אלישע את הצרות הידל חלקה, הבעל במילואים, חז
מקשים, שואל, מייצק ומתעניין. איש פשוט, נטול
גיטנים.

חשורשים הארצישראלים של אלישע עמוס
אשרה, בן ימות מלכותיהם, את החלל החבור של

כלום" מתעקשים. הוא לא מאשר, מה, מתחיל כמה ימים ובסוף מוותר: "כן, שיהיה, ביטא מה יצא מזה". אלישע עולה על רכב הוא מנחה הצלחה מלוכלך עם שרירים בגילאומיים. קמטוליסט בעל תפיסת עולם סוציאליסטית ובחשקת חרול על אימנורה שגדל בעל מפעלים. המחבנת ובחשקת חרול על אימנורה שגדל בעל אחת - וכל מפעל כמותיות חובל לחקלאות, מצד בלדרי, יושב עמק חובל מצשה, סמוך למושבא בנעת דרה.

[illegible]

HP2210 40

**"חבד ביקש ממני להיות
סוכן הכובחיות בעזה.
ידעתי באינפואיצייה שזה
יילך טוב, לא ידעתי כמה
טוב. היה לו קשר עם כל
הפרדסנים, עשירי עזה.
הם לקחו את הובל שלנו
ותוך חודש קיבלנו הוצגות
לייצר כמה מאות שונות,
רק מעזה"**

41 **חבולות**

فلا تتركوا

"חמתי" זה אומר איכות בכוונה ואמינות המוצר, שירות ואחריות.
מחנות לשקידה ולהתמדה לאורך השנים כפיתוח
בכורים בעלי איכות בכוונה ושננו מודרני וחדשני;
"חמתי" זהה זו השנה היוו בדימויות באסון
הציבור בישראל, שהענינו לו את התארים:
המצר החדש.

ההקדמה המוכרת ביותר
השם המקצועי הנכבד
קול התקוות הרושם אמן לחסות
מקורה הנוכחית ענין. אכן, את
מבטקסית ביותר בשוק אבירי הסימפוזי
במחשבה. מעון רחב של מוצרים הנדרשים
דרכו האורבנית החדשה

היקסמות
 נ"י סתכן וזכורין לצעוניס, עם זילא הפעלה
 נח בורן איבסן מצר וכוהן, לרד היקסמות
 אש קרס הסדיל סגון דפסלה המורסן, מ
 סמיון דרמיון, עוקיות דוסרן, עשיון, עשמן
 סמסמן, קר ציורן דרמיון, דרמיון, דרמיון
 דרמיון

PR: 10-11-12

[Faint, illegible handwritten notes]

11/11/1964

[illegible]

...the ... of ...

1944

43:1066222 *see* 43:1066221

סמל
התניה
הטובה
ביתר
1988
סמל
לדבריה ודבריה

A stylized graphic of a building facade. It features a large, bold number '1' at the top, followed by a series of horizontal lines and a curved archway. Below the archway, the year '1988' is displayed in a bold, blocky font. The entire graphic is rendered in a high-contrast, black and white style with a grainy texture.

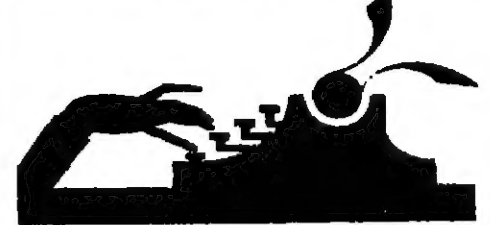
כדורי חומרי בנין,
ירושלים, שמגר 4,
07-386017
בחן ויתודה,
הל'אביב, דרך יפו-ת"א
03-824452, 12
כתר נז בע"מ,
גבעתיים, עלית הגורע 27,
03-316184
לביא רמאל,
אשדוד, העבודה 42,
03-35925
מונהיה,
הל'אביב, המכל ג'ורג' 29,
03-282335
מור,
חיפה, ת.ד. 3438,
03-723252
מוצי שולם,
הל'אביב, האומנים 10,
03-490039
מימר,
הל'אביב, נמל ת"א הישא,
03-5460406
מימר 2000,
הרים, רוטשילד 12,
03-876651
מקס מאייר,
נס ציונה, ביאלק 2,
08-470045
נ. וויטנר בע"מ,
ירושלים, חיפה, בויברק,
יבוטינסקי 2,
03-5792555
קט סוכנויות בע"מ,
הל'אביב, פרץ 24,
03-372919
קני נסים ובנו בע"מ,
הל'אביב, הצפ' 45,
03-377685
קרולנה 99, הל'אביב,
ירושלים, חיפה,
הל'אביב, דרום 74,
03-356063
קובלמן מיני 1000,
ירושלים, הרצל 100,
03-924222
ליאון,
ירושלים, הרצל 100,
03-924222
ליאון,
ירושלים, הרצל 100,
03-924222
ליאון,
ירושלים, הרצל 100,
03-924222
ליאון,
ירושלים, הרצל 100,
03-924222

חם חמת

מצוקי הברזים הגדול בישראל

יָדָה לְמַבְרָכִים

חיים ואוהבים

רגע של אמת

אלגה, אשתו של הירוק שלי, עוברת ליד רוכן הפלמלים בחנות שלה ושמה בשקית פלפול סוגים: פלפל ירוק, אדום וצהוב. אחריהן היא אומרת כאילו בינה לבינה "אני רוצה לכתוב אותם ממלכיים מכל הצבעים שהלרית הנו".

ואני כבר יכולה לראות ברימוני את אילטס הפלמלים המהבילים המכילים בשר האור וצנבורים, טובלים ברוטב עגבניות, המוגש לשולחן ליל השבת בביתם ההצילאני של אלגה רחבת המירות, שטן הסתם נותנת בצלחות של כל אחר מנה רחבה, היא כוראית עמלה במטבח במשך כל בוקרו של יום שישי, וערכה את תבשיליה בסורה על השיש הנקי והמצוחצח שלה עד שיפוג חומם והיא תאספן אותם במיכלים שונים במקרר, וזכית שלה מלאיחות וניחוחות כפי שפעם היה גם הבית שלך בימי שישי.

ומה את עושה לקראת שבת? קנה עוף בנריל וסטודרול תפוחים שטעמו טעם של בית, ואם נחה עליך הרות את מומיה מגש רגל קרושה ומגש רגים במולאים בחנות שמעבר לפניה. ובאן המקום להוסיף להצאתך המחר, והרי רצית להיות הרקולס' בשמלה ופטרות את העורות האלגאמנה שלך, וכך, את אומרת להצדקתך, חנךך לך המון כסף... ואסור לדעם המאכלים המגוונים - נו, טוב, מה יש להשקות, אני רחוק מלהיות מושלם ובני ביתך וזכרים סעמים יותר אוטנטיים שלויים מתקופת התרבות קריירה שלך.

אבל זה מה שיש - את חותמת את הנושא שבכר הפכת בו מיליוני פעמים. אי אפשר לקשות הכל, להפסיק הכל, להיות בכל מקום, להשביע רצון כולם נהגנו עם זה. את לא מסרומן כמצליחה למעלל גם כעקרת בית איראלית, גם כשתופח מלאה בפרנסה הבית, גם כאם הראוה לכל דרכי המספחה וגם סיייריסטית המצליחה להתקדם במקום עבודתה. אילו היית מספיקה לעשות הכל כגלי סאן תחום יכבול - היית ראויה לתואר אם השנה, או אשת השנה, פלום.

תיבת דואר / איך עוצרים את האסון?

אני קוראת בקביעות את מה שאת כותבת - בכל נושא - וזוהי, מפני שהכל מדבר אלי. הפעם התגשמה: כתבת על ילדים מתאבדים. מות תמיד מודתו. וזכרתי שחבן שלי (כן שבעי עשרה וחצי) חשמוע בכדור אוב פעמים או שלוש: "אני מתאבד". וכששאלתי - למה אמרת את זה? ענה לו בהמיה - אמרת.

שתקתי, אבל תלשתי והסתחית כל דף בעתון שהופיעה בו ידיעה על נער או נערה שהתאבדו. חוס אני כבר לא מרחדת מה. מבניות סמייטיוויל דרסה אחוז ואת החבר הכי טוב שלו ואת בן-אחיו ואת הנהגו הנח ויוד עישה ילדים, וכולם נשמו ברוב על הכביש. ועל זה דווקא כותבים בעתון - ובכתורות גדולות - ולית דין ולית דין, או תמיד, מה עושים איך עוצרים את האסון הזה?

יעל הון אמר של אביב דל המפיצה

או מצליחנות השנה היית זוכה להעצרת הציבור, אבל כיני ולבינך: האמנם היה מגיע לך תואר הזה? הרי שתינו יודעת איזה מיד תשלמי בעת ההשגיות הוו. את הדי - יותר מה שאת כבר כיום - אשה עצבנית, אכולה מבכנים, מוגיחה את צרכי הרגשים, מבוררת מהבורות, לא מסוגלת לציגות מתענוגות החיים הגשמיים והרי את תמיד נמצאת כאילו במנטה מפני משה, בדריסה אתר המון תמיד חסר לך, ואפילו כעלך כבר נואש מלשאל אתך, באחד מרגעי ההתרוותות הדידים שלך תגיד, מתי תחיל להיות? מתי נגמור מה בוץ לך להספיק הכל - או אולי זה יישמע לא אמיתי, אבל - עיך עיך על הכל לפעמים, וחדש הוא כהותל על לפעמים, אני מקנאה באלגה. מתקנאה, בעצם, בכל אותן עקרות בית כהורה מלאה נשימי לב איני אומרת "כמשרה מלאה" שמגלות הצאי ימים במטבח, שמלה "דאטא" לא הסביעה חותמה על המראה שלה, שאני רוצות לראש הראשונה להגיל את שלמות המולדת אלא לשמר על שלמות המשפחה.

רגע של אמת: האם את באמת "מקנאה" כשה שאל פסח דה פאלה, אבל - שיהיה. וכך מצאתי את עצמי צופה בעיני רב בחקנה מוקרמל של המד "ריקוד באפלה", בעור מכיכבי מתלוננים השכנים על שעמם אומרי. גיבורת המוגדרמה הוו היא וולת קיפון כפיתית, אשה שאין לה חיים משלה, עקרת בית ואשת איש במשה מלאה פלום.

להדמה לא מעדיף על טיב המופרעות שלה

אלא לאחר כמה מערכות בסרט. תחילה התייחסתי אליה כאל בעלת בית אגרתית, מלכת הטבח ומלכת הנקיות, המארת המושלמת, היישה האדראלית ומה לא... הנה, עד כדי כך ערפלה את שיכלי סינדרום הנענעים לימי עקרת הבית שלי מלפני המכל, ומכאן אולי יובן כי פעם הייתי קצת אלגה, משה דומה במהדורה צפורה לאביבית, בעשר השישי של המאה. וזו לא הייתה כרשה, מה גם שהייתי מצליחה לאון את החיים בכל מיני בילויים-שלי-עיר שהיו מסבלים או הייתי מצליחה לאון את חיים גם בחוית רשומה בספרייה שאת ספריה גמרת עד שערבתי לספרייה אחת ונפשה עברתי, באופן הרדגני, לייסם את החלומות שגרמתי כי בתקופת היותי כסטה. והה מוריסוף הצלחתי גם אני למצוא שימוש למלה שעכשיו היא כלכך "אין".

לא שמה

ההסגנה הבלתי-נישכחת בסיום "חלף עם הרוח", שגם מי שאינו פריק של קולנוע יודע לצטט בדיוק מה שאמר בה (ועיך למי ששום המפרש-גבר קלארק גיביל לוויזואן ליי

frankly, my dear, I don't give a damn

אן, בעברית מורכבת: "חמייך, מתוך, אני לא שם עליך קצוף". ולא היתה לי התמננות להוכיח באימה אלמות וו אילמלא הביא לי ידיו מתנה מארהיב ניר מכרכים ובראשו רששו של קלארק גיביל עם האסירה שאני מכירה כמה גברים שהיו מתים לרעך ולמר אותה כמות.

כשאת מקבלת מגבר מכתב כתוב על דף זה - את יכולה רק לחייך. וכי את שמה על מי שלם עליך קצוף

אני לא.

תחזית לשבוע שבין 12 ל-18 בפברואר

דלי 20 בינואר עד 18 בפברואר
אחם מיטיבים להתבטע השבוע, אך יש לכם תחושות מעורבות לגבי הכוחות במערכה או בארגון כלשהו. מומלץ לקבל הדמנות למיטיות ולהשתתף באירועים חברתיים - אך כדאי להיות לא למעט ברשנות הכוללת.

דנים 19 בפברואר עד 20 במרץ
שיחות בארבע עונות וזיו מועילות בתחום העסקי, וזו לחשני את מוקשם באמצעות גיית ישיבת לאשית בעלי החשפוע. בעיניי הקריחה אחם על מפרט דרליה ובמרתה תעוררם להחליק ביוה כחון לבחור.

פנטהאוז

עיקש כפרד

באותה מסיבה, כי טוב לבם ביין, הזכירו לשופט חטא נעורים את התמננות שלה. את העובדה שפעם הלשין על כמה מידיו. לגבי כל אחר מידיו, היה הארוע נעוץ אישם בזכרון העבר, משהו בלתי חשוב. משהו שנקבר, ועכשיו לא נשאר ממנו אלא הד קלוש, שאפשר לצחקק עליו בטוב לב. אבל לגבי השופט היה זה עלבון שהוא נושא אותו כפצע פתוח עד היום.

כבר מזמן אמרה גליה לאורי, "לפעמים אנחנו מטביעים על עצמו של מישוה את קין, שאנחנו חורטים בכשרו בדרך צחוק, כמו כינוי. סתם לוהות אותו ואפילו לא לציין את אפיו. אבל, הוא מחב איתו שנים ארוכות את העלבון הזה, פגוע ופצוע, למרות שחלפו שנים, למרות שבנה את עצמו, הגיע לרשיגים נכבדים וכיום הוא משוריון. הרי אישם, באוניברסיטה, חשפנו את עקב אכילס שישם עליו יום אחר את כלינו".

השופט הצויר. הייתה לו הרגשה שהוא נסוג לאחור 30 שנה. כאילו כך יד ענקית קורעת אותו מעלול המבצר ומשיבה אותו לנעוריה, להיות מופסיק אין אונים, ללעגם של חבריו.

לא אמר דבר. אחרי כך, פרש מהחבורה. הוא היה או שופט שלום. במרוצת השנים עלה למחור. נתיק את ששריו עם ידידיו משכבר, "בשכיל מה לו לשמור איתכם חברות - אמרה גליה לאורי - אם כל מה שאנחנו עושים זה רק למנוע ולהעליב אותו. אדם בא לערבי שיש כי למנוע חברים לצחוק. להתפרק. להיות מגן. אני אחר לא רוצה להפוך את ערבי השישי להנהיג ציד מרועה בה חרשפים את מומי".

אורי ניסה לרחות תיקים. להעביר אותם לשופט אחר. לפעמים היה מבקש מולקח להתשחרר מהופעה כדי לא להופיע בפניו. השופט המשיך להטריד את מנותנו, עד שלא פעם הייתה לגליה הרגשה שזה הופך אצל אורי לשנעון מרטי. כדי לטוהר את האווירה הזכירה לו גליה את טיפוס הורד בקיבוץ.

זה היה בימים שאורי עבד בקיבוץ, כדי לממן את

לימודיו, כשומר לילה. באשמורת שישית, צריך היה לעבור באורווה, להשקות את הסוסים והמררים, להאכיל אותם. אחד מתפקדיו של השומר. ביום הראשון, מצא את עצמו סמוך לפרד ענק שנקרא גולית. פרד כבד ממנו לא ראה אורי מימי. רחב כתפיים, בעל צוואר עבה, מצח עיקש ואיזה מבט מטומטם וזועם בעיניו. כך לפחות חוליס אורי כאשר שפך את הערובות לתוך האבוס והפרד, שהידה אותו רגע כנראה בכעיות שנבצרו מאורי להכין, במקום ללעוס את התערובות העשירה, נגס בידו של אורי בגיטה וזעמתי, שעלולה הייתה לשבר את עצם זרועו הימנית, אילמלא נשטם בצעקה והמלט.

למחרת בלילה, עם תחבושת ענקית על ידו הימנית, ביקש אורי לנקום בפרד. האכיל את כל הסוסים באורווה חוץ מאשר את גולית. אם הוא רוצה לנשוק את הדי שמאכילה אותו שילמד לקס. הפרד למד. כשאורי נכנס לאורווה, היה תולה בו מבט מצפה, שהפך חיש מחר למבט של שנאה. אורי התעלם ממנו, שומר על מרח בטחון.

אורי שכן רק כי לפרד יש בן זוג בקיבוץ. חבר משק שעבר איתו יתר בפלחה. רומה לפרד, נשבע כין ולמן איש הפלחה, ובין הפרד. הם מכנים זה את זה בשתיקה. עובדים יחד משעת בוקר מוקדמת עד אחר הצהריים לא פגע, אפשר היה לראות את גולית ואת איש הפלחה פוסקים יחד, גוררים עגלה כבדה ששקעה בכרך. רומה שאפילו לפרות הפרד ולשיער הנכר אותו ביק, חם עכור.

איש הפלחה הבחין שידיו ההולך על ארבע, מתנהל בעצלתיים כמו מתוך חלום. גורר בעיישות את העגלה ומרי פעם רגליו מחליקות. שוקע, צונח עד שהפלח צריך להטות שכם כדי להרימו על רגליה. נועץ באורי, אולי הוא, כשומר לילה יודע מה קרה אולי שכן לתת לו אוכל. אורי, שיקר בעקשנות פדיות.

גליה יודעת גם את סופה של הופשה אם כי, אורי לא בדיוק גידב אותה. זה היה בארבע בבוקר. אורי בורכו, נכנס לעבודה שורר וטוב לב, משקה את הסוסים, שופך את תערובת הגרעינים לאבוסים, עוקף באווירת רבה את שינו ופרסותיו של גולית, שחלה בו מבט זועם ורעם, ואילו נתין אורי בלב של בריכה, היה שומע את זעקתו האילמת של הפרד הרע. אבל אורי הוא כן שכונה חלאכיכית, ומגלח חשבונית עם חולכי על ארבע כמו עם חולכי על שניים. עקב את גולית, רצץ אוכל מתוך דלי לסטה גילה ואן, הוא שמע פתאום רעש מלמעלה. מהמשטח הנמצא מעל האבוסים, עליו מניחים את שקי התערובת. עכשיו וינקט משם דמות אלמונית, רחבת כתפיים, מטיחה באריו: "דאיתו אותך, ראיתי אותך שין קטן". היה זה ולמן, כבר מזמן חשד באורי. לילה תמים רבץ בין השקים לראות אם באמת פוצץ כפרד ציפור נפש... הגרה, כפי שאומרת גליה, שדוהם אין איך אדם המוכן להמתין לילה שלם, בין שקי תבואה, כדי לתפוס את אורי ברגע של חולשה ולהטות זאת בפניו. או אולי "זה מה שאני עושה כל חומו", אמרה בחיוך.

גליה משמשת כוח מאון לעולמו הסוער של אורי. לפעמים, במשל קטן, היא יכולה להציג בעיות שהוא מתחבט בהן ימים ארוכים ופתאום הוא יכול לראותן באור חדש. את מערכת יחסיו עם השופט, הציגה במשקל כיצד היה נראה ונתיך אילו נגבת בידו היחית, "אז רק שפרשתי קין והכל הייתה נכתבת בידי הכבשים. בלי ספק הוצא הדין. הכל, האיש ששחט והעלה אותם כעולה. קין, שהקריב את מבחר פירות האדמה, היה הופך בתוך שלות קרוש. מבחינתו, העובדה שקין הרג אדם, לא מפריעה לזון במיוחד. לפחות כפי שלנו לא נתמס כללתי מסורי מעשה של הכל הראשון ששחט כבשים בקרבן... חשבת פעם איך היה בראה משהו חריץ אילו, כתוב, אהו המרד גולית? או לפחות השופט..."

סלח לי

תשובה מי?

(המשך מעמוד 37)

במה בנינים הקמתו?
לא וכו'... הרבה... מספיק... "הוא לא אוהב את השאלות האלה, בכלל, תשובה לא צריך את התבונה הזו, אפילו חושש ממנה. מפרט העין, מרגענה, אולי גם מעידה. הוא לא אומר את זה."

הוא בונה את בית הממשלה ברחוב ממילנסקי בנתניה, בנין בצורת האות ח', הגדול בעיר, עם חניון גדול. הוא מקים מלון וריוח יוקרתי על חוף הים עם רכבל שיביל מתחצוץ מהמזק הישר לשפת הים. מה עורר "עור כמה פרויקטים קטנים, כהגדרתו. משרדיו שוכנים בבנין מגורים יפה, כשרות בנין מין בנתניה. שלט קטן ומדרגות צרות, קומה שניה. שום דבר לא מוקד עניינים. גם לא ביהו הפרט, שהוא גדול ומרומן, אך נערך סמנים גבוהים. במשרד קוראים לו יצחק במלעיל. חדר עם קירות חשופים, בלי תמונות בלי כלום. מוכירה אחת, אבל חשבה עצמו מרים את הטלפון. לא ממתיק שהוא תעשה את זה. ממילא בסוף יגיע אליה, או מרדע לסרבלי הוא מברר עם כולם. מעבר לקי מלגלג מישורו גלשוני סכומים של מאות אלפי דולרים. בשיחה אחת נאבק תשובה עם עובד על מאות שקל.

"כשלב מסוים הוגשתי שהנחתי לרווחי כלכלי. לית. הוגשתי שהתבססתי ואני יכול להשקיע ומו לטור בת הציבור. בשנות השבעים העיר דרכה בטקס. וחי לטתי לתרום. בקביעה הקדומה הייתי ממונה על חיק הסכום והשק. בניתי שוק חרש לנתניה. הבססתי שוק הירשן חשבו מהשינוי. חלקם פה וזו לאבד את החוקים שלהם. איש אמר חשבו. הוא חלק עם הנושא עד הסוף. כעיתונים של אמצע שנות השבעים פורסמו יריעות על איזמים לפעם בתשובה ובני ביהו. "עלי הוכיחם רצו להרוג אותי. קיבלתי איזמים טלפונים. הם פרוז לבית. את השוק הקמתי ופתרתי בעיה בתפקיד ההוא פרחתי אלפי בעיות דיון לנאמרים."

זה לא כוח מוליטי?
"הוא לא נתן כלום. אני אחד לא רוצה להעסק בזה. עשיתי דבר שהיה צריך לעשות."

"כל עסקי בארץ מבוססים על שיתוף כסף זר. אני מביא כסף טוב למדינה, מדובר במיליוני דולרים"

יכול להיות שהחברות כמעט העירייה העניקה לו את הכבוד שחיש יוצא מעברה. גם בינו ל"כנסת" לכניסה לנחיה זה עניין של כבוד, ומגע שוטף עם התיקנות. תשובה לא מבין בכחידול, אבל יודע להגיד עסק. את ראשי האגודה הכמעט-נאציים, יצחק לני וראובן פריינר, הפך לזכות ומינה את עדי אבי אונגר לירי. תשובה עצמו הוא סגן הירי, אבל כולם יודעים שהוא הבוס ועל פיו יסך דבר. הוא החותם על סיקים ומקבל את החלטות.

גם למכבי נחמה הנחת בדי לתרום לציבור? "לפני תשס" שנים האגודה היתה במצב כספי קשה ביותר. פנו אלי להיות הונדר. חשבו שאני ראוי שיכול לשקם את הקבוצה."

אבל נתניה הייתה אלוות המירנה כמה שנים ורכבות צפר במחצית?
"אבל זה השאירו חוב עצום והתבוננו עם של קוונת הסט. היום זו אגודה מאוונת. הקמנו אסיריון לתפארת. 14 אלף מקומות ישיבה. ומיליון וחצי דולר כספי מועצת המירנה. העירייה והקבוצה. היום קבר צה הברדוגי שלנו במשקם הראשון בארץ. 2500 נערים מעלים כעשר המאות הסתים. ו אישפיה".

שבת, מנוס מכדי מנהיג. כולם מחכים לתשובה. המדינה מתכננת בשערי הנחלים. הנחלים לא מפליחים להאמם שריצה בנדי. אפילו הטיפוח בהכנת כייפים לשיטורים קשה עליהם. עד שתשובה מניע. הוא

גדול עליהם בכמה מספרים. על כל העסקים האחרים. בעל הבית הכליכל. כושר ספינה מרדים. הכל עובר תחת סיפולו. כמעט לא מסוגל לצפות במשחק שימו. רק במחצית השניה הוא מותרות ומשחק גרעינים כאחד. הזכיר. אם להשמש בלטיקסיון מעולם הברדוגי, ודי שצחק תשובה, מנסה לעלות מדרגת קלן מקומי כשר רון ללינה האלוטית של אנשי העסקים בארץ. בנק ישראל לא אוהב את הראינות שלו לחיקסיות בכלל ובנושא הברדוגי בפרט. בנקאי הוא טיפוס מילדי, שאינו נחשף לציבור. בועה גורו קטנים ממדורו הדי שורט ורמול לו שישקס לחתראיין. תשובה ניסה להיכנס למשכבה. הכניח לשרש בסוף השנה ממכבי נתי ניהל ובינתיים חזר חזר ובטקס הקריצה מעירית נתניה.

קצת קשה לראות אותך בחליפת בנקאי. מה פתאום בנקאי?
"כל הנושא חרש לי. אני לומד את הנושא, אני לי בראיון לפני כמה חודשים."

אין לומדים להיות בנקאי?
"אין לומדים להיות בנקאי."

מו שלומדים להיות בקל, אבל אני קרא הרבה חומר, מתעניין. שואל במסכת הבנקאות ומקבל תשובות. השקעה היא לא גרולה, כמו הרוח שדבר עושה. יש לי עסקים אחרים שמושקעים ומגוללים ומרוויחים הרבה יותר. פה כל ההשקעה ב"סעור" זה לא כסף גרול. אז בשביל מה אתה צריך את זה?

יש לי שאיפה מדי. כל אחד רוצה להתקדם. העמדות לי מטה להיות בנקאי ואני מקוה לפחות בנק שיהיה בנק מסחרי לכל דבר, עם תחנות וכספי טט והכל. ו לא תכנית מהיום למחר, אלא משהו לתי קופה ארוכה. מבחינת בנק ישראל, יצחק תשובה הוא סיפור חריג. רמזה לא מוכרת בעולם ההינטי. התשתית הפנימית שלו גבירה בהירות. יצחק תשובה "חבר" קות שעברתי היו מאור מורקיות מבחינת עסקים, כלכליות, ורומית, ואפילו בחברות. כלל הדיון לי, מבי יצחק בנק ישראל לא היתה בעיה. הברי רוט ואני הדי לטעם לא לרכוש את הבנק לטענות."

מדוע מרשפת?
"היתה לנו תשובה לרכוש את בנק ספנות. הלקי חר עם הברי רוט וסניידמן. במספר של רבר, חר כמה סיבות להחלטה שלנו לא ללכת על זה. הגענו למסקנה שמערכת הבנקאות מנוהלת בדי שלוש בנקים גרדי לים ועשרות קטנים, ובהם הבנק הבינלאומי והמזרחי, הנאבקים על נחל של שמונה אחוז בלבד מקופעיות. נוצרה תחרות לא הוגנת, והחלטנו שאנחנו מעדיפים גבו לעכשיו, לפרוש מעסקי הבנק. הגענו למסקנה שבשלב זה אנחנו לא משקיעים. אם המדינה תשתנה ותוצר מערכת יותר מוחות, תחרות יותר הוגנת - נכנסו."

גם המועד השני, מווי גולרמן מקבדה, הולטי לסגת מבונותה לרכוש את בנק ספנות. תשובה נתן הרגשה שבניין הבנק אין זה טיפ מסוף. "שאלה של מחר", הוא קבע. רשיון בנק הוא נכס חשוב. בתחילת השבוע פיר סם בנק ישראל הודיע לפיה בנק "סעור" חיל לשמש כבנק. תשובה: "עוד לפני שרכשנו את "סעור" היתה חלטה של בנק ישראל לשלול את הרשיון לשמש כב נק כשרכשנו את "סעור". בנק ישראל הקפיד את זה. חלטה. רכשנו את "סעור" במטרה לקיים פעילות בנק איו, אבל לקטן בחשבון את האפשרות לפעול בנק ציבורית. לקטן בכנייה. מישור. פיתוח ההשקעות. מתי האישור וההצבע וגרם נוקים ליסעור". מה הנוקד שילם 4.3 מיליון שקל המכשן שנה הבק חיה שכם מת. עכשיו החלטת של בנק ישראל לא לא תמוע בארץ. פרוסם של החברה. וחי חברה נולדה. יש לה כסף. כחמישה מיליון שקל, כסף חופשי.

איש עסקי יצחק תשובה. "רציתי להיות בנקאי. שניתי ביהו ואני מפתח חברה ציבורית למיזם ונקי תונה. חירק הבנקאות כבר אצלי וענין ורישית בנק קשור בעיתוי והחורמות המאצמית."

יצחק בן-חורין

מוציא לחם מן הזבל

(המשך מעמוד 42)

למשך ארבע חודשים לצבתי, אולי פרס וסמיר מל לא מתנגדים זה לזה, אולי הכל הצגה. אולי נשקטו את ממשלת האחריות הלאומית. קטן, מפת, אבל זאת היתה ההחלטה. החלטתי שאני הולך למכור לחקלאים וכל בכפופותי."

כפופותי וכל היא תוצאה מיובשת, מעורבת, מעורשת במינרלים וברזל ובכונה כובנית, של וכל מן החי. כמו בונה לכלבים, רק יותר קטן. כל חקלאי מומין לו את התערובת שמונאיהם לצרכים שלו. אלישע מכין את המורמלה ומספק לכולם לתי חרישה כמו במשקמקס. אורז ושולח ביהו.

ההחלטה היתה צנועה. לא כולם האמינו במצב הזה. שבאמת נראה קצת מצחיק. "חצי שנה אחרי הסגירה החזרתי את רוב העובדים לעבודה. רוב האנשים יוכלו לי. לא התחייבו במקומות אחרים. התחלנו לייצר כופותיות וכל הצענו את המוצר לחברות שוק, כולם בחוק מאיתנו. החקלאים, שהיו רגילים לקנות ערומים וכל ישר מהחקלאים, לא האמינו בקוביות הקטנות האלה.

אחרי כן היתה תערוכה חקלאית, וכמו באנחת - חירי שייך כבר להיסטוריה. "היה לי חבר, שבאופן מפתיע ביקש ממני להיות סוכן הכופותיות בעזה. ידעתי באינטואיציה, שה ילד טוב. לא ידעתי כמה טוב היה לו קשר עם כל הפרנסים. עשיתי עוד את לקוח את הזבל שלנו תוך חודש קיבלנו המצבה לייצר כמה מאות טון, רק מעות. לא היינו בביים לזה. הספור בארץ התגלגל קצת אחרת. חקלאים כאן והרבים השומשים במקומי מכירות בשטח, כדי להחזיר את המוצר. לא כל כך נלחמו עלינו כמו היום."

בן חלום עובדים "בשרם" בבעת ערד 33 איש, שמיצרים כאלף טון מפתיות וכל בשבוע, במחזור של חמישה מיליון דולר בשנה. קטן מתחומם. הפעל מעסקי אגרונומים, שנמצאים כל הזמן בקשר עם מדיכיים חקלאים. עורכים תצפיות, מקיימים קשר לכמו חולקני ולשקללה לחקלאות. מפתחים גידולים גרדיניים. בודקים את האפשרויות של הזבל על הגידולים. גם מייצאים הרבה לאירופה וקצת לנחל תרופה. יש גם תחלה של קשרים עם אורזים. יש עוד לא משקל על פטנט כזה, ויש הרבה שותקים פוטנציאליים. ויש שותפויות עם חברות בעולם. למשפחת "סחם" נוספה בימים אלה חברה חדשה למכירת ירד לחברות בעולם. המצב כובל טוב מאד. בלי טיפוס ממשלתי. "אריק שרון היה ממקד שלי, צוחק אלישע, "הוא שואל למה אני אי פעם לא בא אליה. מה יש לי לבוא אליה. גם במשרד התעשייה לא האמינו שייצא אי פעם."

אלישע לא מתחסד, כשהוא אומר שאין צורך בפרסום. הוא באמת יתושה כך. "מי שצריך, מביי אותו, מי שלא מכיר - אין לזה חשיבות", הוא אומר. למרות שאם סיפור נפילתו ועלייתו המהודשת, הוא דווקא מספר בתהלהבות. על סיפורים מתחום חיי האישיים, היה מותרת בחפץ לב. מרגיש כל הזמן שהמפעל משגשג היום לא רק בזכותו. עבודת שות. הוא קורא לזה. באות שלו, לעומת זאת, אומרים "אלישע הוא האבא האמא". ירון שפירא, החשב ודי ימינה "עד לא נתקלתי במקום עבודה כמו פרו. סיליה מוכירת, עובד את העבודה השתתתנה ועבדה לנהר בעפולה. אחרי מספר חודשים חזרה. "איתי שחם, היה לי קשה להתמודד במקום עבודה אחר". ביקשה שיכבל אותה בחורה, מרקס של כשעה בסעה בארסומה, כל יכון. היום היא באה לעבודה עם חום. אלישע משכנע אותה ללכת הביתה. היא אומרת טוב, וממשיכה לענות על טלפונים. עובדים נכנסים לתוך המגביל בתפישות. לבי אחי יש בעיה אלישע מקשיב. משיש תשובה לב אישית. עין אחת אצלו כל הזמן בטולה ימינה. לכוון תחילת הגרול בחורה, שמשקף לתצ. משם יצאת המשיאות עם הכופותיות ליעריות.

אביבה מצ

שיפודים

קטע פרסמירי

לפניכם אני חושב לצבתי, אולי פרס וסמיר מל לא מתנגדים זה לזה, אולי הכל הצגה. אולי נשקטו את ממשלת האחריות הלאומית. קטן, מפת, אבל זאת היתה ההחלטה. החלטתי שאני הולך למכור לחקלאים וכל בכפופותי."

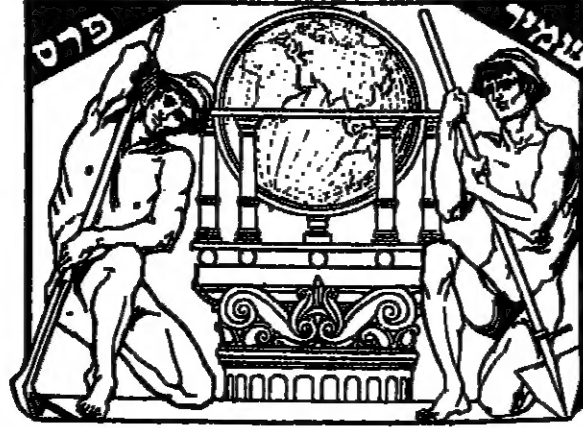
כפופותי וכל היא תוצאה מיובשת, מעורבת, מעורשת במינרלים וברזל ובכונה כובנית, של וכל מן החי. כמו בונה לכלבים, רק יותר קטן. כל חקלאי מומין לו את התערובת שמונאיהם לצרכים שלו. אלישע מכין את המורמלה ומספק לכולם לתי חרישה כמו במשקמקס. אורז ושולח ביהו.

ההחלטה היתה צנועה. לא כולם האמינו במצב הזה. שבאמת נראה קצת מצחיק. "חצי שנה אחרי הסגירה החזרתי את רוב העובדים לעבודה. רוב האנשים יוכלו לי. לא התחייבו במקומות אחרים. התחלנו לייצר כופותיות וכל הצענו את המוצר לחברות שוק, כולם בחוק מאיתנו. החקלאים, שהיו רגילים לקנות ערומים וכל ישר מהחקלאים, לא האמינו בקוביות הקטנות האלה.

אחרי כן היתה תערוכה חקלאית, וכמו באנחת - חירי שייך כבר להיסטוריה. "היה לי חבר, שבאופן מפתיע ביקש ממני להיות סוכן הכופותיות בעזה. ידעתי באינטואיציה, שה ילד טוב. לא ידעתי כמה טוב היה לו קשר עם כל הפרנסים. עשיתי עוד את לקוח את הזבל שלנו תוך חודש קיבלנו המצבה לייצר כמה מאות טון, רק מעות. לא היינו בביים לזה. הספור בארץ התגלגל קצת אחרת. חקלאים כאן והרבים השומשים במקומי מכירות בשטח, כדי להחזיר את המוצר. לא כל כך נלחמו עלינו כמו היום."

בן חלום עובדים "בשרם" בבעת ערד 33 איש, שמיצרים כאלף טון מפתיות וכל בשבוע, במחזור של חמישה מיליון דולר בשנה. קטן מתחומם. הפעל מעסקי אגרונומים, שנמצאים כל הזמן בקשר עם מדיכיים חקלאים. עורכים תצפיות, מקיימים קשר לכמו חולקני ולשקללה לחקלאות. מפתחים גידולים גרדיניים. בודקים את האפשרויות של הזבל על הגידולים. גם מייצאים הרבה לאירופה וקצת לנחל תרופה. יש גם תחלה של קשרים עם אורזים. יש עוד לא משקל על פטנט כזה, ויש הרבה שותקים פוטנציאליים. ויש שותפויות עם חברות בעולם. למשפחת "סחם" נוספה בימים אלה חברה חדשה למכירת ירד לחברות בעולם. המצב כובל טוב מאד. בלי טיפוס ממשלתי. "אריק שרון היה ממקד שלי, צוחק אלישע, "הוא שואל למה אני אי פעם לא בא אליה. מה יש לי לבוא אליה. גם במשרד התעשייה לא האמינו שייצא אי פעם."

אלישע לא מתחסד, כשהוא אומר שאין צורך בפרסום. הוא באמת יתושה כך. "מי שצריך, מביי אותו, מי שלא מכיר - אין לזה חשיבות", הוא אומר. למרות שאם סיפור נפילתו ועלייתו המהודשת, הוא דווקא מספר בתהלהבות. על סיפורים מתחום חיי האישיים, היה מותרת בחפץ לב. מרגיש כל הזמן שהמפעל משגשג היום לא רק בזכותו. עבודת שות. הוא קורא לזה. באות שלו, לעומת זאת, אומרים "אלישע הוא האבא האמא". ירון שפירא, החשב ודי ימינה "עד לא נתקלתי במקום עבודה כמו פרו. סיליה מוכירת, עובד את העבודה השתתתנה ועבדה לנהר בעפולה. אחרי מספר חודשים חזרה. "איתי שחם, היה לי קשה להתמודד במקום עבודה אחר". ביקשה שיכבל אותה בחורה, מרקס של כשעה בסעה בארסומה, כל יכון. היום היא באה לעבודה עם חום. אלישע משכנע אותה ללכת הביתה. היא אומרת טוב, וממשיכה לענות על טלפונים. עובדים נכנסים לתוך המגביל בתפישות. לבי אחי יש בעיה אלישע מקשיב. משיש תשובה לב אישית. עין אחת אצלו כל הזמן בטולה ימינה. לכוון תחילת הגרול בחורה, שמשקף לתצ. משם יצאת המשיאות עם הכופותיות ליעריות.

שטח האמת

תראה כמה מעט מקום צריך כדי לסתום את האמת:

אנחנו עומדים על נמשנו מל עולם ערבי גורא באכוריותנו, העמל לחשמוד אורזנו. כל האירונים הפלשתינאיים הם חלק מהחוכמיות הזו, שלא לומר מדינה, וי-אק, איראן, אבל גם ירדן ומצרים. רוב העולם, שהוא לא דמוקרטי ולא דמוני, עורר לערבים בכל ריך אפשרית לחשודם את רציחת כולנו, הרבה ידעה שלושה וחצי מיליון סיפורים איזמים.

זהו סוף המסע למדינת האמת. את הדבר האחר אנו יכולים למצוא במיליון מלים של מאמרים, כתבות, ראיונות, ספרים, הצגות, מחזות, שירים, באומים ובידיות.

משהו:

מלא שאני לא שומע על כל הערבים שנהרגו בחתופעיות. אם הם לא היו שם, זה לא היה קורה להם."

לוח יום-יום

נכון, יש לוחות שנה של טרונוסקי, אבל יש גם לוח ששמו לוח יומיים, וגם אותו קיבלתי וגם הוא תלוי אצלי.

זהו לוח עם רפי תלישה לכל יום מודפסים על נייר פשוט מאוד, ובכל יום, שאף פעם לא תולשים, מפיעה בריחה או אינרה.

הרי לכם הדוממות לירידה. אפשר לזכות בקורות אודה רבות בחברתנו המרשעת אב רק אצטט, בוקיות האף המאיימה, כמה הלצות משם. נתיח בריחת ג' בבסלה.

בתערות פרחים הסביר המרדף. פרט גרדי זה שייך למשפחת הביגוניה. אחת המבוקות הוסיפה מיר: ואתם מטפלים בו עד שהשפחה תחזור לארץ.

ירידה בזה היא דבר קל מדי, ומשעמם לי לעשות את זה. בואו נעשה את הדבר הקשה. בואו נמצא סם את השורות הזכות.

אף הסתבכות, אבל אף הסתבכות. לאחר ההצגה סוכח-הלב שלמעלה ישתבי וקראתי את הנה כל הלוח כמו פסיכי, ובגלל סתתחייבות, הנה שניים-שלושה דברים שמצאתי ששווה להזכר עליהם באותיכם. עכשיו תורכם להיות כובים:

לי בבסלה: מרדע אטום שיצא לחופשה תלה על רלת משרדו שלט: "צאתי להתפסק."

ט"ו בחשוון: המורה מה עלינו לעשות לפני שאנו באים לבקש סליחה על כל חטאינו? התלמיד: לחיות.

א' חשוון: אי יריעת החוק אינה פוטרת מעונש. אבל יריעתו פוטרת.

והנה משהו שמתאים לי, המערך לאנשים על לוחות השנה שהם עושים: כ"ד תשרי: מי שמסוגל לעשות דברים עושה אותם. ומי שאינו מסוגל - מלמד אחרים כיצד לעשות אותם. (גורן' ברנדט שאו).

בכ' בשבט, שזה בערך תאריך פרדום מרד, זה: יש אודי ביקר בדיקסר, וכשראה את הפילים שאל את אמו מניין באים הפילים ומיד דוסיק ואל תספרי לי שוב את הסיפור שלך על הסיפור.

ובכ"ו אדר: כשהזמן הכוכב ג'ון ברימור בארונות צהרים אליה לא רצה ללכת, הסיב בסירוב בנימוק: "בגלל התחייבות קודמות שאותן אני מתכנן."

רי, נכון ואולי לא הייתי כותב את כל הקטע הזה כלל, אילו לא הגעתי בדפרופי לכ"ו בניסן, ועכשיו אנלה גם את התאריך הנצרי: 13 באפריל 1988, יום שעוד יגיע.

אתם יכולים לבדוק, כי: באפריל אין שום אימרה כלום. ריק גורם ומוכה יראה הסתכלתי בתחתית העמוד הריקה, ושוב בתאריך המכריז 13 לחודש. אמא, חוריוס הישראל:

מאני צ'יסיא

אלה הם המעצרים

בעמוד זה מובחר מהדורות והמורעות שפורסמו ב"מעריב" בשבוע שבין 5.2.53 - 12.2.53. הנוסח המקורי נשמר. ליקט: גבריאל שטרסמן.

מעריב

השבוע לפני 35 שנה

בית הכנסת ברחוב בילו 31 חיפה מכשף שליח ציבור צמח אמריקני או ספרדי? למה לאסור יצחק ריבון צדקא 18 יפה

נצי"ר מאחז וירשדק וקוריו בודקים לאור פנס את חנוק שנשר על ידי התפרצות. חבר יצחק ריבון (במרכז) חוצה את הנהר עם המים. המים יצאו מן הנהר ויצאו מן הנהר ויצאו מן הנהר

רוסיה ניתקה יחסיה עם ישראל

בית המועצות ניתקה את יחסיה הדיפלומטיים עם ישראל. באגרת שנכתבה על ידי שר החוץ הסובייטי מר אנדריי ווי שניכני לגיר ישראל כמוסד הממשלה דיר שמואל אלישיב, האשימה בריות המועצות את ממשלת ישראל בהסתה שיתאית למע שי איבה נגד ברית המועצות ומבטאת עמדה על ידי ממשלת ישראל למבצע ההתנקשות בבנין הצירות הסובייטית בתל אביב.

מעצרים בוצעו ברחבי הארץ

מעצרים רבים בוצעו בלילה ובשעות הבוקר המוקדמות על ידי משטרת ישראל בקשר לתחלופות בחצר הצירות הסובייטית בתל אביב. המשטרה נערכה במסגרת מידע ארצי, לפי הוראות מיוחדות מאת המטה הארצי של המשטרה.

המשטרה קיבלה הודעה מאת הריב שביב, מייסד האגף המני מן המועצות והתפרסם בראשית התחלופות והאירוע, שבו תוצאה ממנה נמצעו שלוש אנשי הצירות אירעה אמש בשעה 8.45.

המצאה והצעה בפירוק של משרד אחד מקיר המסכה של הצירות (בכנין שכנינת שדרות רוסטילר) ויחול שרל נמצאים לא רק משרדי הצירות אלא גם בירות ראשי הסגל של הצירות ומשפחותיהם. במקום שהיה נה כי תמצ נוצר לטענה התפרצות דרום של 40 מ' ס"מ וזי רחוב של 10 מ' ס"מ.

זמן קצר לאחר התפרצות הגיעו לכנין הצירות חוליות משטרה וחקר ובראשן הקצינים חר וקני. לקצינים מונק וקני הממונים על הגנה שבה שוכן בנין הצירות, ניחו להכנס לבית ואת מנוקם קיבל חברי מר יור שיה. דה קיאל לוח את המטבח שבו נמצא הנוק הנרדף ביותר את משרד הקשר שבו ישב אי ש הצירות בקת התמוצות.

כחודש אחר תלמיד למחנה במחנה בסיס בבית מדרס לפקידות "דמוני"

ח"א דרויט 41 סל 176 661

מילון עברי/אנגלי / אנריקני/עברי/אנגלי/עברי

מילון שנות האלפיים

מילון מהחיים - מילון לכל החיים "ספרות מעריב" נאה להגיש במהדורה מיוחדת את המילון העברי/אנגלי/אמריקני/עברי מאת שמשון עבל, בחוצאת ש. דק.

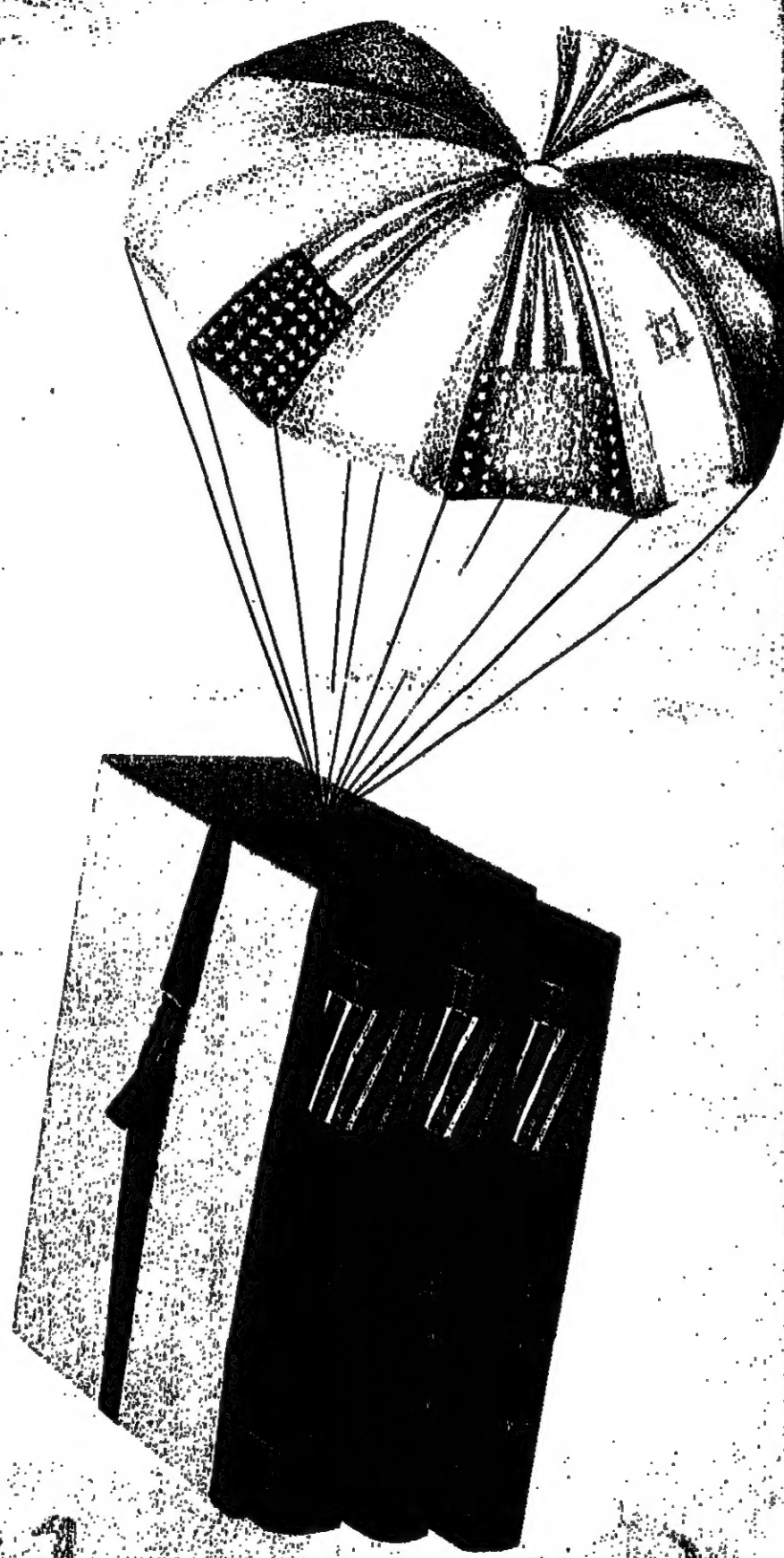
למה דווקא המילון הזה כדאי לך?

- * הוא מעודכן ומיעד לעוד הרבה שנים - ומכאן שמו - מילון לשנות האלפיים.
- * הוא קל מאוד לשימוש - אתה מוצא מיד את הפרט המבוקש.
- * הוא חדש וחי - המילון מצלם את המצב הקיים בשפות העברית והאנגלית ומדווח לך על מה שנהוג לומר, כולל חרבת מלות "סלנג".
- * הוא כולל ומקיף - המצא בו מונחים שאין באף מילון אחר, ובמיוחד ערכים מתחום המדע, הרפואה, החי והצומח, מחשבים, טכנולוגיה, משפט, דיפלומסיה, צבא, מוסיקה, ושאר אממיות.
- * יש בו דגש מיוחד על אנגלית-אמריקנית - רוב הסרטים והספרים המגיעים אלינו מקורם בארצות הברית, לכן המילון נותן ביטוי לצורת חבטיו האמריקניות וזה בנוסף לאנגלית אנגלית.
- * הוא מופיע בעיצוב נאה ומהדר - ממש יפה לעין!

חשוב שיהיה בכל בית! אפס גם אתה את מילון שנות האלפיים של שמשון עבל ומצאת לך מתורגמן וחבר צמוד ויעיל ליומיום ולעוד שנים רבות.

דרוש את המהדורה המיוחדת של ספרות מעריב

המחיר כולל מע"מ ומשלוח 99 ש"ח (המחיר הנורמלי)

ספרות מעריב

חטיפת 2 היתומים מסעירה את צרפת

מאת ת. לויט, שליח "מעריב" בארצות הברית. חטיפת היתומים של שני היתומים הישראלים, ששהו בבריטניה במסגרת קרית יואל, שעת מספר לפני שדווחה משרד החוץ לקבלה, עוררה סערות רבות במדינה.

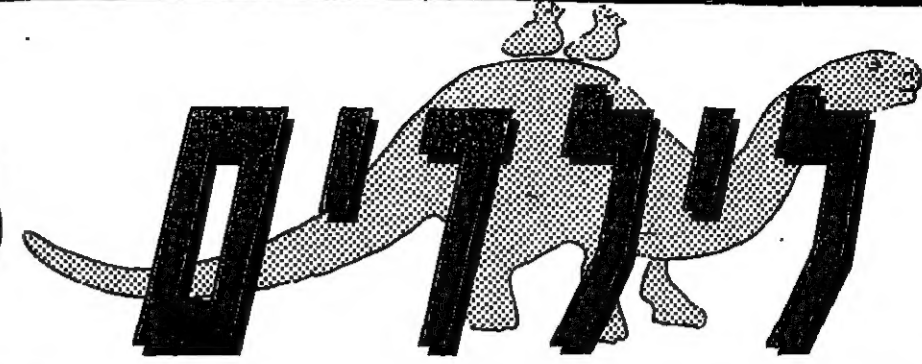
הממשלה הצרפתית תומכת צרפת הימית נגד איש מבטח השוואליים והסוראיים. לוחמה ג תוערים ממשטרת פילאלי אש תברור כנראה למער. האם מר רי אנטואנט זאנו, ראש מר משרד ראש דה סיון, משרד המנהל והקשר של שני היתומים - באסיה דה סה שתי בירות אחרות ולאחר נמ העכסר האש רות מבאית לכלא מרד נהפוך שם על ידי שוטט וקני. השליחות למסגרת מבחור. השליחות רשמיים הבכיר את השירותי הירדן בל כי למצור הבחור והלוחם למשרד, את טלס העכסר וקני. געילה חקירה ממוקמת על כי שר קיאל וקני איש בבית אר רוס.

נעלמה "קופסתו של יערי"

נעלמה קופסת צלולריו. שארש חשוקי הציר הסמיט בטלחנו של מאיר יערי במשקס מכשיר האוניה שנתגלה בו - מריר קל המסמך, המורכב כח לחקור את עניין המכשיר בא צעיר אלמוני וכאשר אלה הסתל ק, לא היה שר קופסת החסר יח במשקס שהמסמך מועלה גם החסר שהמסמך שיתורה את שני החשודים בה סגנת מכשיר האוניה, למרות

קני הסוראים ניר אבות

החשודים לנחיר את מבחירות לנחיר את לא ר. 4196 ח"א עכור מר נוכס אחראי לעצמאי דרום מר 5 מכנסת קיטור סוראים מריר למות: ב'ירנצ'ונ. ח"א רחוב ב'יעות 24 אים אחראי נוסע 5 סנדרה לכחיר קני ונכנס לנחיר הצעות לסוראים סמטריים וסוראים - ג. למות מבחב. ח. ח. 176 661 ח"א עכור מר 350

דורית אורגד

תקציר הפרק הקודם: על שאלתו של אבינו, "מדוע אני לא כמו כלבם ועוזב שבתם?" יחזיר בשיתוף לו חזר.

16 שאלות
שאלות רבות

רוני תלם מנצח נידן מן הגליל העבה הרלו על ו. והחל לנגן את הדיסק ולמסוף את שירי הוויכוח המפורסם על רצפת המטבח. הוא לא האוין לקולות ולצחקוקים שנשמעו מן החדר הסמוך. אך כאשר הם נדמו לפתע, קפא במקומו והתמקין בדריכות מתוך ההמולה המתחדשת הוא שמע את קולה של עידית: "אהל, שלומי".

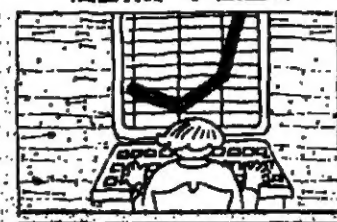
"מה זה כל כך מאוחר חוררים הביתה. קראה וניצקה. קראה את מי אני דאח כאן איהו יופי. לא אבד לי שאתן באות. אילו דעתה, הייתי מגיע קודם, צחל קול של שמוליק, אבי. "כעת, בנח, למלגלה עידית, שמענו עליה, הביבי". "את יכולה לחמאן לו", דיברה עכשיו אמו של רוני, "בשבילי ובשביל הילדים לא שווה לו לבוא הביתה מקודם, אמרה בנימה מתנעת.

קריקטורה של ניסים

54 מלכודות

חשוב לי לחשוב

עידן

במהלך חיינו אנחנו חווים רגשות שונים, חלקם חיוביים וחלקם שליליים. חשוב לנו לדעת כיצד להתמודד עם רגשות אלו. בסיסיק, ישנן מספר דרכים לעשות זאת. ראשית, חשוב לנו לדעת כיצד לזהות את רגשותינו. שנית, חשוב לנו לדעת כיצד להתמודד עם רגשותינו. שלישית, חשוב לנו לדעת כיצד לשחרר את רגשותינו. רביעית, חשוב לנו לדעת כיצד לשקט את רגשותינו. חמישית, חשוב לנו לדעת כיצד לשמור על רגשותינו.

התבנית
list
5 SCREEN 2:CLS:KEY OFF
10 FOR R=10 TO 100 STEP 10
20 CIRCLE (320,120),R:CIRCLE(320,120),R-10,2
30 NEXT
40 KEY ON
50

מה הולך

כיתה על אופנים

האופנים הם חלק חשוב מחיינו. הם משפיעים על הדרך בה אנחנו חווים את העולם. ישנן מספר דרכים לעשות זאת. ראשית, חשוב לנו לדעת כיצד לזהות את רגשותינו. שנית, חשוב לנו לדעת כיצד להתמודד עם רגשותינו. שלישית, חשוב לנו לדעת כיצד לשחרר את רגשותינו. רביעית, חשוב לנו לדעת כיצד לשקט את רגשותינו. חמישית, חשוב לנו לדעת כיצד לשמור על רגשותינו.

האופנים הם חלק חשוב מחיינו. הם משפיעים על הדרך בה אנחנו חווים את העולם. ישנן מספר דרכים לעשות זאת. ראשית, חשוב לנו לדעת כיצד לזהות את רגשותינו. שנית, חשוב לנו לדעת כיצד להתמודד עם רגשותינו. שלישית, חשוב לנו לדעת כיצד לשחרר את רגשותינו. רביעית, חשוב לנו לדעת כיצד לשקט את רגשותינו. חמישית, חשוב לנו לדעת כיצד לשמור על רגשותינו.

אנחנו חווים רגשות שונים, חלקם חיוביים וחלקם שליליים. חשוב לנו לדעת כיצד להתמודד עם רגשות אלו. בסיסיק, ישנן מספר דרכים לעשות זאת. ראשית, חשוב לנו לדעת כיצד לזהות את רגשותינו. שנית, חשוב לנו לדעת כיצד להתמודד עם רגשותינו. שלישית, חשוב לנו לדעת כיצד לשחרר את רגשותינו. רביעית, חשוב לנו לדעת כיצד לשקט את רגשותינו. חמישית, חשוב לנו לדעת כיצד לשמור על רגשותינו.

שולמית אלוני
גם אני הייתי ילדה

שולמית אלוני

היא אי הייתי ילדה קטנה, וזה היה חלק חשוב מחיינו. הם משפיעים על הדרך בה אנחנו חווים את העולם. ישנן מספר דרכים לעשות זאת. ראשית, חשוב לנו לדעת כיצד לזהות את רגשותינו. שנית, חשוב לנו לדעת כיצד להתמודד עם רגשותינו. שלישית, חשוב לנו לדעת כיצד לשחרר את רגשותינו. רביעית, חשוב לנו לדעת כיצד לשקט את רגשותינו. חמישית, חשוב לנו לדעת כיצד לשמור על רגשותינו.

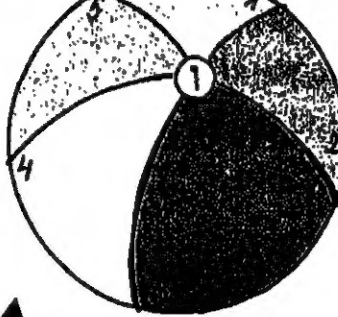
האופנים הם חלק חשוב מחיינו. הם משפיעים על הדרך בה אנחנו חווים את העולם. ישנן מספר דרכים לעשות זאת. ראשית, חשוב לנו לדעת כיצד לזהות את רגשותינו. שנית, חשוב לנו לדעת כיצד להתמודד עם רגשותינו. שלישית, חשוב לנו לדעת כיצד לשחרר את רגשותינו. רביעית, חשוב לנו לדעת כיצד לשקט את רגשותינו. חמישית, חשוב לנו לדעת כיצד לשמור על רגשותינו.

באים למשתלה, קבוצות קבוצות מסוג ומסוג א' ומסוג ב', מקבלים שתיים ויוצאים לשחול את עצי הנוי בני שיהיה על בקני ומקום לצפרים לקנו בעיר העברית הראשונה. היא חל אביב. היינו באים לשם לא רק בגט' בשבת, אלא בכל ימות השנה. אני נרתי בדרום תל אביב, בנתי שאון ולחחות פעם בשבוע נהגתי לבוא אל הדוד מרגולין יחד עם סבתא. הלכנו דרך שדרה, אז מושבה נקמית והיום הסקריה, בקטו בחולות וכאנו אל הדוד מרגולין לבקש שתתלים לנהל בשבועה וגם שיתן לנו לסאכיל את הסיוע שלו. מקטו למדתי לספר את צברי הארץ, בקה מססיות הגדולות ואפילו חקקים. למי חמשים שנה בעבר היינו אברהם לבנון ויאקרון "הביקור". דומה לי שזה היה בפורים. בעדל'דע, ואולי אני טועה. הייתי אז קטנה, בבית ב' או ב'. אבל אני בטוחה שהייתי שם ושאיתי אז את דיוג'ג'ג', ראש העיר, רוכב על סוס גדאש מהלוח ומגיע עד הסן של מרגולין. את הסגן בוג הרבה זמן, אז את פג'ה הייט לנחוב וזהוה שלי, לא חזק במית המושקט, משק בקצה השני של העיר. את השפסלה סלקה, רק שני צעי השקמים הגדולים ושאר שם נחבל שלא קוראים לו הספא שנקימו שם לא מוקם על שם הסופר. לאטכח השבע מרגולין, זה נשמע קצת מוזיקלי אבל עד היום, ואני בקר דולק, אני יוצאת כל שנה לשחול על גט' בשבת ומספרת לילדי ולנכדי על איש מקסים, בסוף שנה, ששפר את ילדי העיר העברית הראשונה לאחוב את מועדום נסמי, לקושט את העיר, את השבועה ואת הבית. לקרים את האדמה ולתקבד בימי עצי העל בהם חשקו.

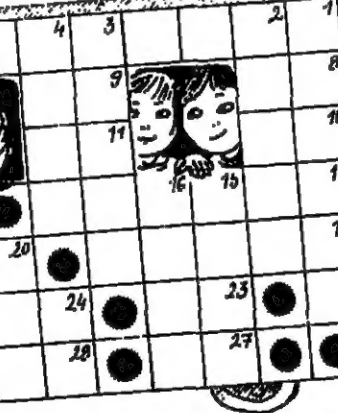
משחקים

מימי

תשבץ הקרון

1. עליק נוסעת הרבה. 2. קליה נוסעת הרבה. 3. קליה נוסעת הרבה. 4. קליה נוסעת הרבה. 5. קליה נוסעת הרבה. 6. קליה נוסעת הרבה. 7. קליה נוסעת הרבה. 8. קליה נוסעת הרבה. 9. קליה נוסעת הרבה. 10. קליה נוסעת הרבה. 11. קליה נוסעת הרבה. 12. קליה נוסעת הרבה. 13. קליה נוסעת הרבה. 14. קליה נוסעת הרבה. 15. קליה נוסעת הרבה. 16. קליה נוסעת הרבה. 17. קליה נוסעת הרבה. 18. קליה נוסעת הרבה. 19. קליה נוסעת הרבה. 20. קליה נוסעת הרבה. 21. קליה נוסעת הרבה. 22. קליה נוסעת הרבה. 23. קליה נוסעת הרבה. 24. קליה נוסעת הרבה. 25. קליה נוסעת הרבה. 26. קליה נוסעת הרבה. 27. קליה נוסעת הרבה. 28. קליה נוסעת הרבה. 29. קליה נוסעת הרבה. 30. קליה נוסעת הרבה.

חידת הכדור

לשניכם הגדרות ל-5 מילים ששאלו בגות שתי אותיות הססטימות באות ב'.

1. מיון אבותינו בכדור
2. הספד מלא
3. גלגל
4. מסבצ נפוי
5. כי

בין החותרים יונדל דמי מערת צבעוניים.

בין החותרים יונדל דמי מערת צבעוניים.

האנצ'ה לא כלום. 1. קליה נוסעת הרבה. 2. קליה נוסעת הרבה. 3. קליה נוסעת הרבה. 4. קליה נוסעת הרבה. 5. קליה נוסעת הרבה. 6. קליה נוסעת הרבה. 7. קליה נוסעת הרבה. 8. קליה נוסעת הרבה. 9. קליה נוסעת הרבה. 10. קליה נוסעת הרבה. 11. קליה נוסעת הרבה. 12. קליה נוסעת הרבה. 13. קליה נוסעת הרבה. 14. קליה נוסעת הרבה. 15. קליה נוסעת הרבה. 16. קליה נוסעת הרבה. 17. קליה נוסעת הרבה. 18. קליה נוסעת הרבה. 19. קליה נוסעת הרבה. 20. קליה נוסעת הרבה. 21. קליה נוסעת הרבה. 22. קליה נוסעת הרבה. 23. קליה נוסעת הרבה. 24. קליה נוסעת הרבה. 25. קליה נוסעת הרבה. 26. קליה נוסעת הרבה. 27. קליה נוסעת הרבה. 28. קליה נוסעת הרבה. 29. קליה נוסעת הרבה. 30. קליה נוסעת הרבה.

55 מלכודות

כחב וצייר אורי בינק

55 מלכודות